

Vastgesteld

**BUITENGEBIED NOORD 1^E
WIJZIGING**

toelichting

14 juli 2016

Cluster Ruimtelijke Ontwikkeling
2016

gemeente
Haarlemmermeer

Inhoudsopgave

1	INLEIDING	1
1.1.1.	AANLEIDING	1
1.2.	LIGGING EN BEGRENZING PLANGEBIED	2
1.3.	DOEL EN PLANVORM	3
1.4.	GELDENDE BESTEMMINGSPANNEN EN REGELINGEN	3
1.5.	WIJZIGINGSBEVOEGDHEID	4
1.6.	PLANPROCES	4
1.7.	LEESWIJZER	5
2	BESCHRIJVING HUIDIGE EN TOEKOMSTIGE SITUATIE	6
2.1.1.	RUIMTELIJKE STRUCTUUR	6
2.2.	OMSCHRIJVING PLAN	8
3	BELEID EN REGELGEVING	14
3.1.	RIJK EN EUROPA	14
3.2.	PROVINCIAAL EN REGIONAAL BELEID	16
3.3.	GEMEENTELIJK BELEID	18
4	OMGEVINGSASPECTEN	22
4.1.1.	WATER	22
4.2.	BODEM	30
4.3.	FLORA EN FAUNA	32
4.4.	CULTUURHISTORIE EN ARCHEOLOGIE	35
4.5.	GELUID	36
4.6.	LUCHT	38
4.7.	EXTERNE VEILIGHEID	40
4.8.	GEUR	41
4.9.	LICHT	43
4.10.	MILIEUZONERINGEN	44
4.11.	LUCHTVAARTVERKEER	45
4.12.	MILIEUEFFECTRAPPORTAGE	46
5	UITVOERBAARHEID	47
5.1.1.	FINANCIËLE UITVOERBAARHEID	47
5.2.	MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID	47
6	JURIDISCHE ASPECTEN	52
6.1.1.	OPZET REGELS EN VERBEELDING	52
6.2.	REGELS	52
6.3.	HANDHAAFBAARHEID	52

BIJLAGE 1 SITUATIESCHETS SI-1	53
BIJLAGE 2 INGEDIENDE AERIUS MELDING (AMMONIAK)	54
BIJLAGE 3 ISL3A BEREKENING (FIJN STOF)	55
BIJLAGE 4 LANDSCHAPPELIJK INPASSINGSPAN	56
BIJLAGE 5 BEDRIJFSPLAN	57
BIJLAGE 6 WATERTOETS	58
BIJLAGE 7 ADVIES AGRARISCHE BEOORDELINGS COMMISSIE	59

1

INLEIDING

1.1. Aanleiding

De familie Könst exploiteert hun veehouderij in totaal op drie locaties. De hoofdlocatie ligt aan de IJweg 714 in Hoofddorp, deze locatie is ingericht voor het houden van 100 stuks melkvee, zie figuur 2 voor het aanzicht van dit bedrijf. De nevenlocatie aan de Oosteinderweg 503 in Aalsmeer is ingericht voor de opfok van jongvee (ca. 50 dierplaatsen) Daarnaast wordt er op een derde locatie jongvee opgefokt voor het bedrijf (ca. 50 dierplaatsen). Op het bedrijf zijn 1,5 volwaardige arbeidskrachten werkzaam die alle voorkomende werkzaamheden voor hun rekening nemen.

Het houden van vee op drie locaties met een onderlinge afstand van circa 20 kilometer is op dit moment het grootste probleem. Het melkvee verblijft in een verouderde stal aan de IJweg en het jongvee groeit op in twee andere locaties. Het vee moet vaak verplaatst worden. Dit is arbeidsintensief, stressvol voor het jongvee en komt het dierenwelzijn niet ten goede. De opfok van jongvee op afstand veroorzaakt verder veel verkeersbewegingen en bij calamiteiten is snel en adequaat ingrijpen niet mogelijk. Oftewel, de ondernemers hebben meer dan voldoende redenen om de bedrijfsactiviteiten te concentreren op de hoofdlocatie.

De familie Könst is voornemens de hoofdlocatie uit te breiden naar 200 stuks melkrundvee en 140 stuks jongvee. Het jongvee zal worden gehouden in de bestaande bedrijfsgebouwen en het melkvee in de nieuwe ligboxenstal, zie bijgevoegde situatieschets Si-1. De nieuwe ligboxenstal kan niet worden gerealiseerd binnen het huidige bouwvlak. Hiervoor is een groter bouwvlak noodzakelijk. Om voldoende ontwikkelingsmogelijkheden te krijgen wordt een vergroting van het bouwvlak naar 2 hectare gevraagd.

1.2. Ligging en begrenzing plangebied

Aan de IJweg 714 te Hoofddorp exploiteren dhr. P.P. Könst en zijn gezin een grondgebonden melkrundveehouderij. De locatie staat kadastraal bekend als gemeente Haarlemmermeer, sectie A en C nr. 1347 en 1348. De locatie is gelegen aan de IJweg ten westen van de Polderbaan van Schiphol, zie onderstaand figuur 1-1. Het plangebied omvat het bestaande agrarische bouwvlak en de omliggende gronden die samen het nieuwe bouwvlak van 2 hectare vormen.

1.3. Doel en planvorm

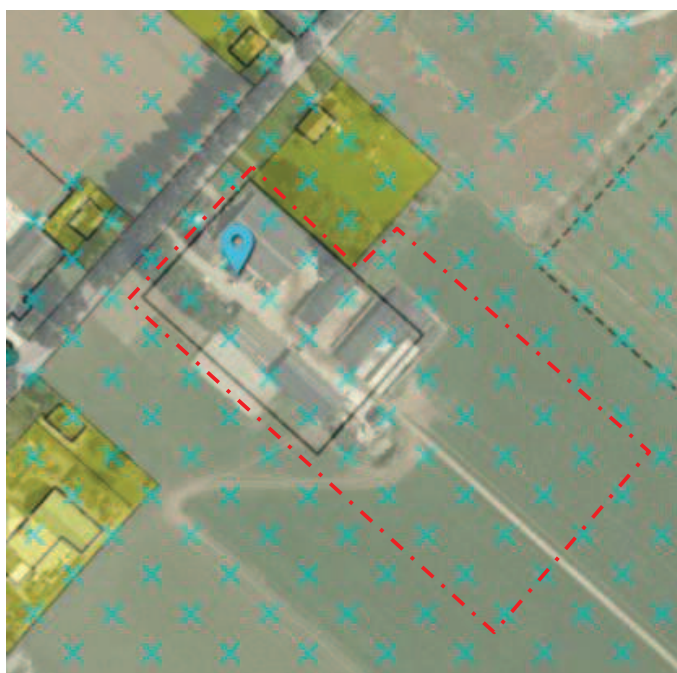
De doelstelling van het wijzigingsplan (Buitengebied Noord 1e wijziging) is het bieden van een actueel juridisch-planologisch kader voor het plangebied om het agrarische bedrijf dat nu op drie locaties zit, te concentreren op één locatie. Om deze concentratie te kunnen realiseren is een nieuwe ligboxenstal noodzakelijk. Deze kan niet binnen het bouwvlak worden gerealiseerd waardoor het bouwvlak gewijzigd dient te worden. Dit wijzigingsplan is bedoeld om de vorm van het bouwvlak te vergroten naar 2 hectare om voorgenomen ontwikkelingen mogelijk te maken. De planvorm is een wijzigingsplan conform de wijzigingsbevoegdheid in het moederplan.

1.4. Geldende bestemmingsplannen en regelingen

Het wijzigingsplan 'IJweg 714 te Hoofddorp' vervangt geheel het moederplan op deze locatie:

Plannaam	Vastgesteld	Inwerking	Onherroepelijk
Buitengebied Noord	4 juli 2013	4 oktober 2013	20 augustus 2014

Het perceel heeft in het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Noord' de bestemming 'Agrarisch' met de functieaanduiding 'intensieve veehouderij' en gebiedsaanduiding 'luchtvaartverkeerszone – lib'. Het huidige bouwvlak is 0,8 hectare van omvang en omvat een woning met achterliggende ligboxenstal, een jongveeststal, een werktuigenberging, een rijbak voor de hobbymatig gehouden paarden en een aantal sleufsilo's en kuilplaten. Een deel van de rijbak en een deel van opslag van ruwvoer vindt buiten het bouwvlak plaats omdat er binnen het bouwvlak onvoldoende ruimte is, zie figuur 1-1.

Figuur 1-1 Uitsnede verbeelding bestemmingsplan 'Buitengebied Noord' met wijzigingsgebied in rood

1.5. Wijzigingsbevoegdheid

Binnen de bestemming 'agrarisch' is het in het moederplan mogelijk om het bouwvlak te vergroten. Hiervoor is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen onder artikel 3.6.2 in de regels. Deze tekst luidt als volgt:

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd dit plan te wijzigen voor het vergroten van het bouwvlak tot maximaal 2 ha, met inachtneming van de volgende bepalingen:

- a) de vergroting is noodzakelijk voor de ontwikkeling van een volwaardig agrarisch bedrijf;*
- b) de levensvatbaarheid van het agrarisch bedrijf is aangetoond door middel van een bedrijfsplan;*
- c) de vergroting vindt plaats aansluitend aan het bestaande bouwvlak;*
- d) er zijn geen milieuhygiënische belemmeringen;*
- e) er is sprake van een zorgvuldige landschappelijke inpassing;*

In dit wijzigingsplan is gebruik gemaakt van deze wijzigingsbevoegdheid. Eerst zal in hoofdstuk 4 dieper worden ingegaan op de omgevingsaspecten van het voornemen. Waarna in hoofdstuk 5 afsluitend wordt ingegaan op de afzonderlijke voorwaarden om mee te kunnen werken aan de vergroting van het bouwvlak.

1.6. Planproces

Voorfase

Op 1 december 2015 is een principeverzoek ingediend om gebruik te mogen maken van de wijzigingsbevoegdheid uit het moederplan om het bouwvlak te vergroten. Hier heeft de gemeente op 18 januari 2016 op gereageerd dat op basis van de overlegde gegevens meegewerkt kan worden aan de procedure. Daarnaast is in het kader van vooroverleg de waterparagraaf in concept voorgelegd aan het Hoogheemraadschap Rijnland.

Terinzagelegging voorontwerp

Hoewel niet verplicht is er door de gemeente voor gekozen om een voorontwerp ter inzage te leggen voor de periode van 2 weken. Hierdoor worden omwonenden en betrokken partijen zoals het Hoogheemraadschap Rijnland, Schiphol en de provincie Noord-Holland in de gelegenheid gesteld te reageren voorafgaand aan de officiële procedure.

Terinzagelegging ontwerp

De voorbereidingsprocedure zoals opgenomen in artikel 3.6 Wro dient gevold te worden. Dit houdt in dat het ontwerp wijzigingsplan gedurende zes weken ter inzage ligt na voorafgaande bekendmaking, langs elektronische weg. Gedurende de termijn van terinzagelegging kunnen belanghebbenden schriftelijk of mondeling zienswijzen over het plan kenbaar maken bij het college van burgemeester en wethouders.

Vaststelling en beroep

Binnen acht weken na afloop van de termijn van terinzagelegging van het ontwerp neemt het college van B&W een besluit over de vaststelling van het wijzigingsplan. Tegen dit vaststellingsbesluit (het wijzigingsplan) kan een belanghebbende beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

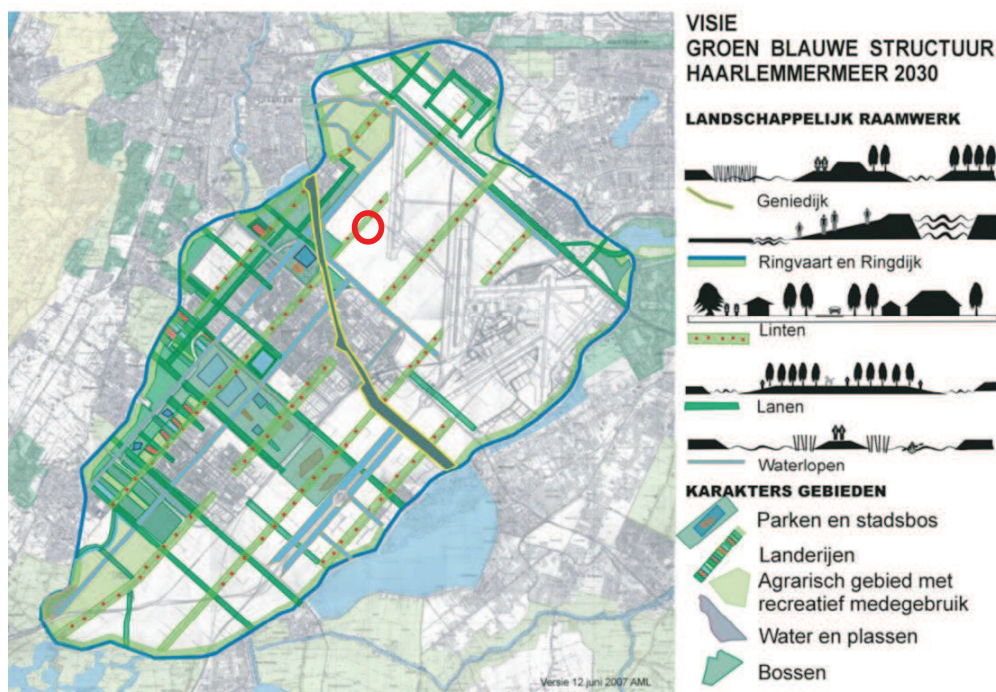
1.7. Leeswijzer

Het tweede hoofdstuk van deze toelichting geeft een beeld van de bestaande en toekomstige situatie in het plangebied. Er wordt een beschrijving gegeven van de ruimtelijke en functionele structuur van het gebied. Tevens wordt uitgebreid ingegaan op het toekomstplan, onder andere de bedrijfseconomische noodzaak wordt besproken. In het derde hoofdstuk wordt ingegaan op het relevante beleid en de regelgeving en de invloed hiervan op het bestemmingsplan. Het vierde hoofdstuk gaat in op de omgevingsaspecten van de gewenste situatie. In hoofdstuk vijf komt de uitvoerbaarheid aan bod en in het laatste hoofdstuk wordt ingegaan op de juridische aspecten van dit bestemmingsplan.

2 BESCHRIJVING HUIDIGE EN TOEKOMSTIGE SITUATIE

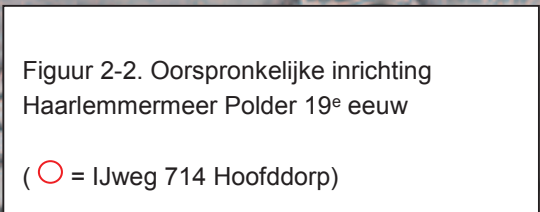
2.1. Ruimtelijke structuur

De locatie aan de IJweg is gelegen in de Haarlemmermeerpolder ten Noordoosten van Hoofddorp en ten westen van de Polderbaan van Schiphol. De IJweg en Spieringweg zijn aangemerkt als linten ofwel polderwegen met daaraan gekoppeld bebouwing. Deze wegen vormen met nieuwe doorgaande structuren zoals het Groene Carré-west en – zuid. De locatie aan de IJweg 714 is aangeduid in onderstaande figuur 2-1.

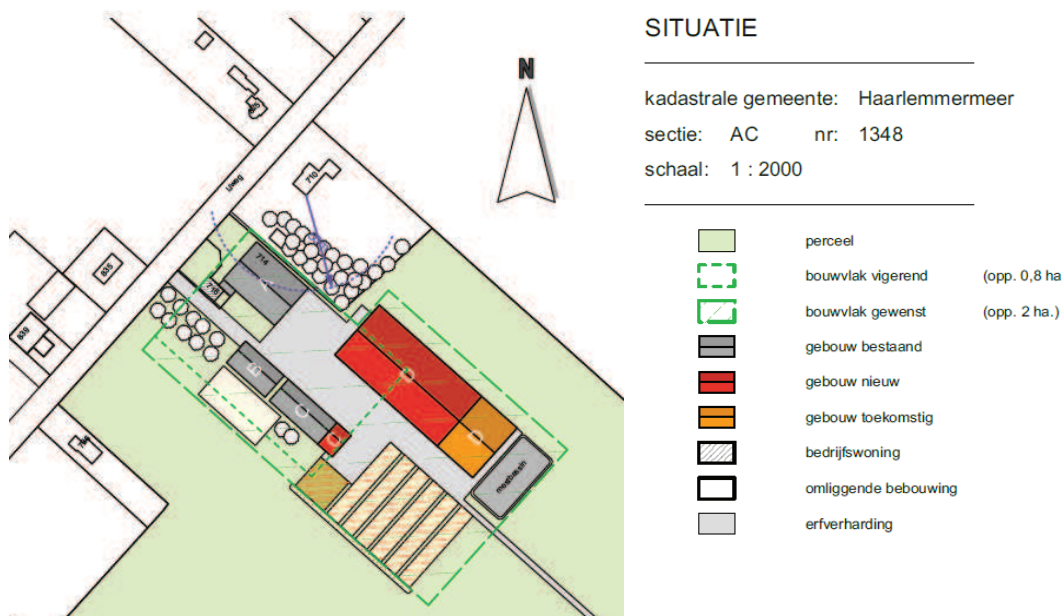
Figuur 2-1 Uitsnede kaartje groen-blauwe structuur Haarlemmermeer (○ = IJweg 714)

In de figuur op de vorige pagina is de locatie IJweg 714 indicatief weergegeven op de originele ontginningskaart van de Haarlemmermeer polder. Toen nog een volledig agrarische landschap. Op dit moment wordt de Haarlemmermeerpolder in belangrijke mate bepaald door de aanwezigheid van Schiphol. Tussen de landingsbanen door zijn echter nog steeds de originele ontginningsrichtingen en kenmerkende open ruimte te herkennen.

2.2. Omschrijving plan

Samengevat bestaat het plan uit het vergroten van het bouwvlak van de bestaande melkveehouderij aan de IJweg 714 te Hoofddorp. De melkkoeien worden op dit moment gehouden in een verouderde ligboxenstal op het erf 'Wietesteyn'. De belangrijkste ontwikkeling op de korte termijn betreft daarom een nieuw op te richten ligboxenstal (D) en het verplaatsen van de bestaande sleufsilos. Dit kan niet gerealiseerd worden binnen het huidige bouwvlak. Het plan is daarom om het bouwvlak te vergroten conform figuur 2-3, zoals ook opgenomen in bijlage 1. Dit is een vergroting die past binnen de wijzigingsbevoegdheid uit het moederplan.

Figuur 2-3 Situatieschets gewenste situatie IJweg 714 na bouwvlakvergroting

2.2.1. Algemeen

In situatieschets Si-1 in bovenstaande figuur is een schets opgenomen van het geplande bedrijfsgebouw. Het is een modern bedrijfsgebouw, waar op een arbeidsvriendelijke manier een gemiddeld koppel melkkoeien kan worden gehouden. De totale bedrijfsomvang is gericht op een omvang van 200 stuks melkvee en 140 stuks jongvee, deze omvang is naar verwachting noodzakelijk voor een familiebedrijf in 2020.

Het bedrijf heeft de beschikking over circa 58,38 hectare cultuurgrond (eigendom en pacht), waarvan circa 23 hectare rondom het bedrijf is gelegen. Ruim voldoende voor de beoogde bedrijfsomvang. Dit betekent dat weidegang kan plaatsvinden en dat diverse transporten over de openbare weg worden voorkomen. Bovendien kunnen de grasgewassen binnen de eigen onderneming als ruwvoer dienen. Op deze manier blijft het een grondgebonden agrarisch bedrijf, dat bijdraagt aan het beheer en in stand houden van het open landschap.

Op korte termijn is er op het bedrijf de behoefte aan een nieuwe ligboxenstal. De maatvoering van de ligboxen in de bestaande stal is namelijk niet meer afgestemd op de hedendaagse melkkoe. Daarnaast heeft de stal onvoldoende inhoud om te voldoen aan de ventilatie-eisen van tegenwoordig. Beide aspecten zijn van belang voor het welzijn van melkkoeien. Om die reden willen de ondernemers investeren in nieuwe huisvesting voor melkkoeien die voldoet aan de welzijnseisen van deze tijd. De maatvoering van de nieuwe stal is ruim. Voor 'koeverkeer' zijn ruime paden beschikbaar in de stal. Om te liggen en te herkauwen krijgt de melkkoe ruimte tot haar beschikking in de ligbox. Een ruim opgezette stal zorgt er tevens voor dat de dieren minder stress ervaren. Indien een koe zich lekker voelt, zonder stress, zal zij optimaal presteren.

2.2.2. Bedrijfseconomische noodzaak

Uitbreiding van het aantal melkkoeien is noodzakelijk om een bedrijfseconomisch gezond bedrijf over te houden. De wens van ons is het ontwikkelen van een duurzaam bedrijf, wat aansluit op de behoeften van het heden en dat het vermogen heeft om voor toekomstige generaties in behoeften te voorzien. In 2015 is de melkquotering verdwenen en moet de bedrijfsomvang toenemen om de liquiditeitspositie op peil te houden. De Nederlandse melkveehouderij ontwikkelt zich sinds de liberalisering van het landbouwbeleid. De bedrijven hebben gemiddeld 87 koeien in 2013. Dankzij de toegenomen schaalgrootte van de melkveehouderij blijft de daling van het bedrijfsresultaat beperkt. Daar staat tegenover dat het aantal bedrijven sterk is gedaald en naar verwachting zal blijven dalen. Het aantal bedrijven met melkkoeien neemt sinds 2000 met gemiddeld 3,5% per jaar af. In 2013 waren er nog circa 18.600 bedrijven (LEI, 2015). De vrijkomende productieruimte wordt op nationaal niveau opgevuld door grotere en gespecialiseerde bedrijven. Het aantal grotere bedrijven neemt dan toe. Deze bedrijven moeten maatregelen nemen om hun concurrentiepositie te behouden of te verbeteren. Om deze concurrentiestrijd aan te gaan, is investeren in kwaliteit (welzijn, hygiëne en diergezondheid) en kwantiteit (aantal dieren) noodzakelijk. Door een toename van de hoeveelheid geproduceerde melk per koe en een toename van de melkproductie per bedrijf kunnen (vooral grotere) bedrijven blijven bestaan. Deze bedrijven kunnen een kostprijs realiseren die dicht bij de opbrengstprijs ligt.

Gezien deze trend streeft de familie Könst een volwaardig agrarisch bedrijf te ontwikkelen met een productiecapaciteit welke is afgestemd op de schaalvergroting in de melkveehouderij. De gewenste omvang van het bedrijf is een reële optie, mede gezien de trend van de afgelopen jaren. Met een dergelijke uitbreiding wordt de inkomenszekerheid vergroot: enerzijds door de toename van het aantal dieren, anderzijds door een duurzame en maatschappelijk gewenste productie.

2.2.3. Grondgebondenheid

In principe heeft elk melkveebedrijf binding met grond. De grond (hier of elders) levert ruwvoer en de mest wordt gebruikt als bemesting. Grondgebondenheid van de melkveehouderij gaat over de vraag hoe nauw de binding met de grond is. Zowel het in beheer hebben van landbouwgronden door de melkveehouder zelf als de fysieke afstand tot die grond speelt een rol in grondgebondenheidsdiscussies.

Grondgebondenheid is geen absoluut begrip. In hoeverre gesproken kan worden van een grondgebonden melkveebedrijf is afhankelijk van de mate waarin het bedrijf:

- het benodigde ruwvoer voor het eigen bedrijf kan produceren
- de mest van het eigen bedrijf kan aanwenden
- de koeien weidegang biedt.

De drie bovenstaande punten worden hieronder nader toegelicht, toegespitst op hetgeen voor onderhavige inrichting van toepassing is.

Ruwvoerproductie

Momenteel heeft de heer Könst 58,38 hectare grond in gebruik (zowel pacht als eigendom) waarvan de huiskavel 23,14 hectare groot is. Omdat geen algemeen geaccepteerde definitie van grondgebondenheid bestaat, wordt doorgaans aansluiting gezocht bij onder andere provinciale omgevingsverordeningen en/of bestemmingsplannen. Het bestemmingsplan van de gemeente bevat geen definitie van grondgebondenheid voor een veehouderij. In de Provinciale Ruimteverordening van de provincie Noord – Holland wordt grondgebonden agrarische bedrijfsvoering gedefinieerd als: *“een agrarische bedrijfsvoering die hoofdzakelijk niet in gebouwen plaatsvindt, waarbij het gebruik van agrarische gronden noodzakelijk is voor het functioneren van het bedrijf”*. Omdat runderen grazers zijn en daarom het rantsoen voor ca. 70-75% uit ruwvoer bestaat (uitgaande van 21 kg drogestofopname per koe per dag waarvan ca. 15-16kg ds uit ruwvoer), kan gesteld worden dat alle rundveebedrijven volgens de verordening van Noord – Holland grondgebonden zijn.

Productie en aanwenden van mest

Voor het bemesten van landbouwgrond gelden op basis van de Meststoffenwet maxima voor de hoeveelheden aan te wenden stikstof (N), fosfaat (P) en dierlijke mest. De hoeveelheid van welke soort gebruikt mag worden (de gebruiksruimte), hangt af van de hoeveelheid landbouwgrond, de grondsoort en wat verbouwd wordt. Bij onderhavig bedrijf wordt hoofdzakelijk grasland “geteeld”.

Voor dierlijke mest is de gebruiksnorm 170 kilo stikstof per hectare landbouwgrond. Voor derogatiebedrijven geldt een norm van 250 of 230 kilo stikstof per hectare. De rekensom is als volgt: het aantal hectare landbouwgrond x 170 kilo stikstof uit dierlijke mest = uw gebruiksruimte dierlijke mest. Onderhavig bedrijf is een zogenaamd derogatiebedrijf waarvoor geldt dat $250 \text{ kg stikstof} \times 58 \text{ ha} = 14.500 \text{ kg stikstof}$ uit dierlijke mest aangewend mag worden. Uitgaande van een gemiddelde melkproductie van 8.500kg melk per dier een melkureumgehalte van 22, bedraagt de stikstofproductie per dier 119kg N per jaar. Dit is dus een stikstofproductie van 23.800 kg N per jaar. Voor onderhavig bedrijf kan op basis van forfaitaire normen ongeveer 61% van alle drijfmest op eigen grond geplaatst worden. De Wet verantwoorde groei melkveehouderij en de verplichting van de zuivelonderneming voor het gebruik van de Kringloopwijzer werken is geborgd dat overbemesting van de landbouwgronden wordt voorkomen. Met name de Wet verantwoorde groei melkveehouderij heeft als achterliggend doel om de melkhouderij de binding met grond te behouden.

Weidegang

Weidegang wordt vaak genoemd als een belangrijk kenmerk van grondgebonden melkveehouderij. Of dieren daadwerkelijk (voldoende) weidegang krijgen is in de praktijk moeilijk te controleren. Mogelijk dat in de nabije toekomst weidegang te monitoren is via de melk of met behulp van een sensor die de aanwezigheid van koeien in de stal en/of weide vastlegt. De huidige ondergrens is gesteld op minimaal 120 dagen per jaar en 6 uur per dag weiden hetgeen op het huidige bedrijf gemakkelijk realiseerbaar is met een huiskavel van ruim 23 hectare. Binnen de Maatlat Duurzame Veehouderij Melkvee wordt een grens van maximaal 10 koeien per hectare huiskavel aangehouden waarbij theoretisch gezien de huiskavel groot genoeg is voor het houden van 230 melk- en kalfkoeien. Overigens is het, met name vanwege de zeer zware kleigrond, mogelijk dat de ondernemer kiest voor het langer opstallen van de dieren omdat het beweiden zorgt voor schade aan de bodem wat ten koste gaat van de kwaliteit van het gras.

2.2.4. Duurzame veehouderij

De familie Könst streeft een duurzame veehouderij na. De nieuwbouwplannen geven de mogelijkheid om het huidige bedrijf om te vormen naar een duurzaam bedrijf met oog voor dierwelzijn, gezondheid, milieu, water en landschap. Er zal in de ruimtelijke procedure expliciet rekening worden gehouden met de volgende elementen:

1. de historisch gegroeide landschapsstructuur
2. het houden van afstand tot andere ruimtelijke elementen
3. de toereikendheid van de infrastructurele ontsluiting
4. de evenwichtigheid van de ordening, maatvoering en vormgeving van de bedrijfsgebouwen
5. de inpasbaarheid van de erfinrichting in het landschapstype
6. het woon- en leefmilieu van direct omwonenden

Nu belichten wij kort enkele van deze elementen en de manier waarop de familie Könst hier rekening mee wil houden in de ruimtelijke procedure.

Landschap en erfinrichtingsplan

Door bij schaalvergroting aandacht te schenken aan de juiste situering van nieuwe bedrijfsgebouwen en overige elementen op het erf kan er een kwaliteitsslag in het landschap plaats vinden. De huidige positionering van de bedrijfsgebouwen en de sleufsilo's geven landschappelijk gezien een rommelig beeld. Op basis van de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie (Provincie Noord-Holland) willen de ondernemers een erfinrichtingsplan opstellen om een kwaliteitsimpuls te geven aan het erf. Hierin kunnen de ruimtelijke effecten van de beoogde bedrijfsontwikkeling inzichtelijk worden gemaakt. De ondernemers streeft ernaar om op basis van maatwerk te komen tot een praktische als ruimtelijke verantwoorde inpassing van de bedrijfsgebouwen in het landschap. In bijgevoegde situatieschets Si-1 is daarom nog geen beplanting opgenomen.

Evenwichtige ordening, maatvoering en vormgeving bedrijfsgebouwen

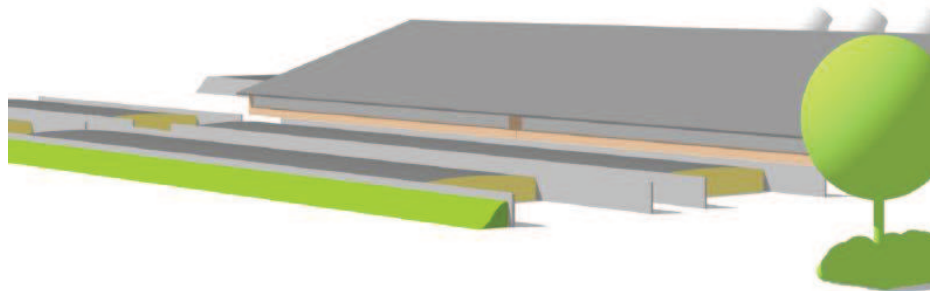
De familie Könst bestaat uit jonge ondernemers en zij willen het bedrijf door ontwikkelen tot een modern en functioneel bedrijf op één locatie waar door technologische vooruitgang een efficiëntie slag gemaakt kan worden. De positionering van de bedrijfsgebouwen, sleufsilos en het mestbassin zijn hierin van het groot belang om tot efficiënte (loop)lijnen te komen. Hoe minder (interne) transportbewegingen, hoe beter het zal zijn voor het milieu, dierwelzijn en omwonenden.

De ligboxenstal wordt haaks op de weg gepositioneerd. Er is gekozen om aan te sluiten bij het verkavelingspatroon/ontginningsrichting. Dit patroon staat haaks op de weg. Stedenbouwkundig gezien kan door de bebouwingsrichting het verkavelingspatroon worden benadrukt. Dit maakt dat het landschap beter 'leest' en minder rommelig oogt.

Een belangrijke reden voor positionering van de ligboxenstal is het welzijn en de gezondheid van de veestapel. De ventilatie van een nieuwe stal dient perfect te zijn. De stal moet zodanig worden gepositioneerd dat de wind via de zijgevels naar binnen kan. De positionering van de stal haaks op de weg zorgt ervoor dat met wind vanuit het zuidwesten het klimaat beter kan worden gereguleerd. Een optimale ventilatie voorkomt tocht en heeft hiermee invloed op gezondheid van de dieren.

De afstand tot de gebouwen onderling moet voldoende groot zijn om overslag van brand te voorkomen. Daarom wordt de nieuwe ligboxenstal op ruime afstand van de bestaande ligboxenstal gepositioneerd, zie de situatieschets Si-1. Een ruime afstand tussen de bestaande bedrijfsgebouwen en nieuwbouw wordt door verzekeraars, het bankwezen en doorgaans ook de brandweer aangeraden.

De sleufsilos op de huidige locatie zullen deels plaats moeten maken voor de nieuwe stal. De ideale ligging van een sleufsilo is in de richting noord-zuid, waarbij vanaf de noordzijde gevoerd wordt. Dit heeft te maken met de houdbaarheid van het product wat hier wordt opgeslagen (mais en gras). De noordzijde is de koudere zijde waar de minste inslag is van regen en wind. Dit komt de houdbaarheid van het product ten goede waardoor de diergezondheid het beste gewaarborgd kan worden. Daarom zijn er zes sleufsilos ingetekend op de situatieschets Si-1 die haaks staan op de bedrijfsgebouwen. Met de juiste landschappelijke inpassing, zoals bijvoorbeeld in onderstaand figuur, kan het landschappelijke effect beperkt worden.

Figuur 2-4 Voorbeeld landschappelijke inpassing van sleufsilos

Er wordt een mestbassin aangelegd van 800 m² om drijfmest in op te kunnen slaan. Dit bassin wordt 40 meter lang en 20 meter breed en gepositioneerd aan de achterzijde van de nieuwe ligboxenstal. Het bassin wordt landschappelijk ingepast met grondwallen. Er wordt bij de positionering van het mestbassin rekening gehouden met toekomstige uitbreiding van de ligboxenstal binnen de planperiode van 10 jaar. De stal wordt zo uitgevoerd dat deze eenvoudig te verlengen is, onder andere de melkstal (rotor) en het mestbassin wordt dusdanig gedimensioneerd dat dit kan. Het is voor de ondernemer kostbaar en tijdrovend om een ruimtelijke procedure te doorlopen, daarom wordt nu een twee hectare groot bouwvlak aangevraagd. Hiermee wordt voorkomen dat er over 5 jaar weer een ruimtelijke procedure moet worden doorlopen voor het verlengen van de ligboxenstal.

3

BELEID EN REGELGEVING

In dit hoofdstuk behandelen wij de relevante beleidsstukken ten aanzien van onderhavig initiatief.

3.1. Rijk en Europa

3.1.1. Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze structuurvisie staan de (rijks)plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen. De nieuwe structuurvisie vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal platteland.

Het Rijk zet zich voor wat betreft het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte worden drie hoofddoelen genoemd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de onderwerpen van nationaal belang benoemd, waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken.

De 13 nationale belangen zijn als volgt:

Versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland

- Een excellent en internationaal bereikbaar vestigingsklimaat in de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren.
- Ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie.
- Ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen.
- Efficiënt gebruik van de ondergrond.

Verbeteren bereikbaarheid: Slim Investeren, Innoveren en In stand houden

- Een robuust hoofdnetwerk van weg, spoor en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen.
- Betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor en vaarwegen.
- Het instandhouden van de hoofdnetwerken van weg, spoor en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen.

Waarborgen kwaliteit leefomgeving

- Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water), bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's.
- Ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en klimaat bestendige stedelijke (her)ontwikkeling.
- Ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten.
- Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten.
- Ruimte voor militaire terreinen en activiteiten.
- Zorgvuldige afwegingen en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke plannen.

Voor het plangebied geldt dat er geen nationale belangen uit de structuurvisie in het geding zijn. Beschrijving van het effect op landschap, de milieukwaliteit en water wordt beschreven in hoofdstuk 4. Dit wijzigingsplan raakt echter wel het laatste belang: een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming. De gemeente Haarlemmermeer doorloopt voor dit wijzigingsplan de uitgebreide procedure van de Wabo. Het staat een ieder vrij om gedurende de ontwerp ter inzage legging een zienswijze in te dienen op het ontwerp wijzigingsplan.

3.1.2. AMvB Ruimte

De AMvB Ruimte wordt in juridische termen aangeduid als Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Op 30 juni 2011 zijn alle ontwerpstukken van de AMvB als bijlage bij de SVIR gepubliceerd. Met uitzondering van enkele onderdelen is het Barro eind december 2011 in werking getreden. De AMvB Ruimte is gericht op doorwerking van de nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. De onderwerpen in het Barro betreffen: project Mainportontwikkeling Rotterdam, kustfundamenten, grote rivieren, Waddenzee en waddengebied en defensie (met uitzondering van radar). Ook het Barro geeft voor het plangebied geen nationale belangen aan.

3.1.3. Agenda Vitaal Platteland

De Agenda voor een Vitaal Platteland gaat uit van een integraal perspectief en richt zich op de economische, ecologische en sociaal-culturele aspecten van het platteland. Agrarische bedrijven staan voor de opgave om in een periode van wisselende inkomsten en toenemende eisen (milieu, ruimtelijke en landschappelijke kwaliteit) een duurzame bedrijfsvoering te ontwikkelen. De overheid geeft daarvoor de ruimte aan ondernemerschap op het platteland, door onder andere vermindering van regelgeving, kennis, opzetten van ondernemingsprogramma's en ontwikkelen van ruimtelijk beleid.

Naar aanleiding van de Agenda voor Vitaal Platteland is de SER gevraagd om te adviseren over de invulling van de plattelandseconomie en de nieuwe economische dragers voor het platteland. Uit het advies 'Kansen voor het platteland', verschenen in oktober 2005, blijkt dat voor vitaliteit en ruimtelijke kwaliteit het platteland evenwichtig ruimte moet bieden aan verschillende functies. Niet alle functies zijn in hun eentje economisch rendabel. De SER meent dat het van belang is simultaan aan functiecombinaties de economische bedrijvigheid te stimuleren, de ecologische en landschappelijke kwaliteit te verhogen en de sociale leefbaarheid op het platteland te bevorderen, en door combinaties van functies (zoals recreatie en waterberging, landbouw en natuurbeheer). Het onderhavige plan is niet in strijd met het voornoemde rijksbeleid.

3.1.4. Structuurvisie Randstad 2040

De Structuurvisie Randstad 2040 geeft aan hoe de Randstad tot 2040 kan uitgroeien tot een internationaal krachtige, duurzame en aantrekkelijke regio. In de visie staan de steden centraal: door nieuwe woonhuizen en kantoren vooral in de steden te bouwen kan de stad sterker en aantrekkelijker gemaakt worden. Het platteland wordt daarmee ontzien waardoor dit open en groen kan blijven. Nabij de steden komen plekken van groene topkwaliteit. Het onderhavige plan is niet in strijd met het voornoemde rijksbeleid.

3.2. Provinciaal en regionaal beleid

3.2.1. Structuurvisie Noord-Holland 2040

In de structuurvisie Noord-Holland 2040 beschrijft de provincie hoe en op welke manier ze met ontwikkelingen omgaat die een grote ruimtelijke impact hebben zoals globalisering, klimaatverandering en trends zoals vergrijzing en krimp. Daarnaast geeft de provincies aan welke keuzes gemaakt worden en schetst ze hoe de provincie er in 2040 er uit moet komen uit te zien. Door de ruimtelijke ordening aan te passen waar nodig, kan met de veranderingen worden omgegaan. Tegelijkertijd is het van belang bestaande kwaliteiten van het provinciale landschap te behouden of verder te ontwikkelen. Op basis hiervan richt de structuurvisie zich op drie hoofdbelangen:

- Klimaatbestendigheid: de provincie zorgt voor een gezonde en veilige leefomgeving in harmonie met water en gebruik van duurzame energie;
- Ruimtelijke kwaliteit: de provincie zorgt voor behoud van het Noord-Hollandse landschap door verdere ontwikkeling van de kwaliteit en diversiteit.
- Duurzaam ruimtegebruik: de provincie zorgt voor een regionale ruimtelijke hoofdstructuur waarin functies slim gecombineerd worden en goed bereikbaar zijn nu, en in de toekomst.

Deze drie hoofdbelangen vormen gezamenlijk de ruimtelijke hoofddoelstelling van de provincie. Voor het bestemmingsplangebied zijn met name de doelstellingen met betrekking tot landbouw relevant.

Figuur 3-1 Uitsnede structuurvisie Noord-Holland 2040 (ruimtelijkeplannen.nl) (📍 = IJweg 714)

In bovenstaande figuur 3-1 is te zien dat de locatie IJweg 714 in een droogmakerij-landschap ligt, langs een belangrijke structuurlijn. De provincie onderscheidt twee zones ten aanzien van de landbouw een zone voor grootschalige landbouw en een zone voor gecombineerde landbouw. Deze locatie ligt in een zone voor gecombineerde landbouw. In de zone voor gecombineerde landbouw zijn landschappelijk kwetsbare gebieden zoals veenweidegebieden of cultuurhistorisch waardevolle gebieden karakteristiek. Het landschap bepaalt waar en welke ruimte wordt geboden aan de bedrijfsontwikkeling. In dit type landschap is er onder voorwaarden ruimte voor schaalvergroting.

3.2.2. Provinciale ruimtelijke verordening structuurvisie

De Provinciale ruimtelijke verordening geeft een beschrijving waaraan bestemmingsplannen en beheersverordeningen moeten voldoen. Met het in werking treden van de Wro is het streekplan als beleidsdocument en het goedkeuringsvereiste voor gemeentelijke bestemmingsplannen komen te vervallen. Voor het streekplan is de structuurvisie in de plaats gekomen, echter deze is uitsluitend zelfbindend voor de provincie. Voor de doorwerking van het in de structuurvisie vastgelegde beleid naar gemeenten toe heeft de provincie de beschikking gekregen over de zogenaamde provinciale verordening.

Deze verordening is het aangewezen instrument als het gaat om algemene regels omtrent de inhoud van gemeentelijke bestemmingsplannen. Wel zal hierin duidelijk het provinciaal belang naar voren moeten komen. Het uitgangspunt daarbij is dat de bevoegdheden ter doorwerking van het ruimtelijk beleid zoveel mogelijk proactief worden ingezet en het provinciale beleid daarbij zoveel mogelijk eenduidig wordt geregeld.

In de provinciale verordening zijn geen rechtstreeks werkende regels opgenomen die van invloed kunnen zijn op dit plan. De wijzigingsbepaling om het bouwvlak te vergroten naar 2 hectare is opgenomen in het moederplan (buitengebied Noord). Voor de inhoudelijke toetsing van deze wijzigingsbevoegdheid aan het provinciale beleid verwijzen wij naar de toelichting behorende bij het moederplan.

3.3. Gemeentelijk beleid

3.3.1. Structuurvisie Haarlemmermeer 2030 (vastgesteld)

De locatie aan de IJweg 714 ligt langs een belangrijk polderlint (IJweg). Van oorsprong ontsluiten polderwegen het agrarisch gebied en vormen zij de verbinding tussen de dorpen. Langs deze wegen liggen beplante erven, boerderijen, woningen en diverse soorten bedrijvigheid. Door de verticale elementen zoals bomenrijen en erfbeplantingen langs de polderlinten is de ruimtelijke opbouw van de polder zichtbaar. De grootschalige openheid van de polder is primair te zien vanaf de polderwegen.

Figuur 3-2 Uitsnede plankaart Structuurvisie Haarlemmermeer 2030 (○ = IJweg 714)

In bovenstaand figuur is de visie van de gemeente gevisualiseerd. Hieruit blijkt dat er aan de IJweg groen is gepland. Dat er ten noorden van de locatie een zogenaamde polderpad is voorzien. Hiermee wil de gemeente een fijnmazig recreatie netwerk koppelen aan de opgave om meer water vast te houden en te bergen. Afsluitend valt nog op dat er ten zuidwesten van de locatie een regionale autoweg staat gepland. Deze ontwikkeling heeft geen effect op het plangebied of het huiskavel bij het bedrijf.

De landbouw wordt in de gemeentelijke visie gezien als een belangrijke drager van het gebied. De locatie aan de IJweg ligt langs een hoofdlandbouwontsluiting in een landbouwkerngebied. Hier wordt voorzien dat de grootschalige landbouw zal blijven domineren.

Om meer ontwikkelruimte te kunnen bieden staat de gemeente in de toekomst voor schaal vergrotende bedrijven met een agrarische hoofdfunctie grotere bouwblokken toe. Wel wordt gestuurd op beeldkwaliteit, zodat de vergroting van het bouwblok bijdraagt aan de ruimtelijke kwaliteit van het landschap. Ontwikkelruimte voor schaal vergrotende bedrijven met een agrarische hoofdfunctie in de kerngebieden moet gepaard gaan met zorgvuldige inrichting van het erf, zodat het bijdraagt aan de ruimtelijke kwaliteit van het landschap.

De gemeente stelt in de structuurvisie ten aanzien van verdichting van kopkavels bij schaalvergroting het volgende: *“Het zicht vanaf de weg op het open agrarische land, tussen de bedrijfskavels door, is karakteristiek en essentieel voor de beleving van het landschap. Het is dan ook van belang dat de linten buiten de bebouwde kom niet aaneen groeien tot gesloten kopkavels die het zicht op het open land belemmeren.*

Vanuit deze visie is de ontwikkelrichting van het erf bepaald door de gemeente. Er wordt bewust gekozen om het bouwvlak aan de ‘achterzijde’ te vergroten en niet sterk te verbreden. Zodat het zicht op het achterliggende agrarische land vanaf de weg behouden blijft.

Figuur 3-3 Landbouwkerngebieden en transformatiegebieden in de Structuurvisie 2030 (○ = IJweg 714)

3.3.2. Beeldkwaliteitsplan

Conform de voorwaarden om mee te werken aan wijziging van het bouwvlak is een beeldkwaliteitsplan opgesteld door specialisten van Agra-Matic B.V. Dit plan is bijgevoegd in bijlage 4. Bij het opstellen van het plan is uitgebreid contact geweest met medewerkers van 'Natuurlijke zaken' van Landschap Noord-Holland. Dit heeft geresulteerd in een uitgebreide analyse en een passend voorstel voor de landschappelijke inpassing van de bedrijfsgebouwen. Dit voorstel is uitgewerkt in bijlage 4. In het kader van de leesbaarheid nemen wij hier alleen de kern van het voorstel op, namelijk hoe de inpassing van de gebouwen er concreet uit komt te zien:

Figuur 3-4 Voorstel landschappelijke inpassing zoals opgenomen in bijlage 4

Het beeldkwaliteitsplan is beoordeeld door de gemeentelijke landschapsarchitect. Na het doorvoeren van wijzigingen is het plan akkoord bevonden. Landschap Noord-Holland zal tevens de uitvoering begeleiden. Zodat gegarandeerd is dat de beplanting wordt aangelegd.

4 Omgevingsaspecten

4.1. Water

4.1.1. Wet- en regelgeving

Europese Kaderrichtlijn Water

De kaderrichtlijn Water richt zich op de bescherming van water in alle wateren en stelt zich ten doel dat alle Europese wateren in het jaar 2015 een 'goede toestand' hebben bereikt en dat er binnen heel Europa duurzaam wordt omgegaan met water.

Waterwet

De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Ook is via de Invoeringswet Waterwet de saneringsregeling voor waterbodems van de Wet bodembescherming overgebracht naar de Waterwet. Naast de Waterwet blijft de Waterschapswet als organieke wet voor de waterschappen bestaan. Met de Waterwet zijn Rijk, waterschappen, gemeenten en provincies beter uitgerust om wateroverlast, waterschaarste en waterverontreiniging tegen te gaan. Ook voorziet de wet in het toekennen van functies voor het gebruik van water zoals scheepvaart, drinkwatervoorziening, landbouw, industrie en recreatie. Afhankelijk van de functie worden eisen gesteld aan de kwaliteit en de inrichting van het watersysteem.

Het Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan geldt voor de planperiode 2009-2015 en is opgesteld op basis van de Waterwet. Het heeft voor de ruimtelijke aspecten de status van een structuurvisie. Het Nationaal Waterplan formuleert een antwoord op ontwikkelingen op het gebied van klimaat, demografie en economie en investeert in duurzaam waterbeheer.

Nationaal Waterplan 2016-2021

Het Nationaal Waterplan geeft de hoofdlijnen, principes en richting van het nationale waterbeleid in de planperiode 2016-2021, met een vooruitblik richting 2050. Het kabinet speelt proactief in op de verwachte klimaatveranderingen op lange termijn, om overstromingen te voorkomen. Binnen de planperiode gaan realistische maatregelen in uitvoering die een antwoord bieden op de opgaven voor de korte termijn en voldoende mogelijkheden openlaten om op langere termijn verdere stappen te zetten. Het kabinet sluit daarmee aan bij de resultaten van het Deltaprogramma. Met deze handelwijze is Nederland koploper en toonaangevend voorbeeld in de wereld.

Met dit Nationaal Waterplan zet het kabinet een volgende ambitieuze stap in het robuust en toekomstgericht inrichten van ons watersysteem, gericht op een goede bescherming tegen overstromingen, het voorkomen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit en een gezond ecosysteem als basis voor welzijn en welvaart. Het omvat een integrale benadering, door natuur, scheepvaart, landbouw, energie, wonen, recreatie, cultureel erfgoed en economie (inclusief verdienvermogen) zo veel

mogelijk in samenhang met de wateropgaven te ontwikkelen. De ambitie is dat overheden, bedrijven en burgers zich in 2021 meer bewust zijn van de kansen en bedreigingen van het water in hun omgeving. Iedereen neemt zijn eigen verantwoordelijkheid om samen te komen tot een waterrobuuste ruimtelijke inrichting, het beperken van overlast en rampen en verstandig handelen in extreme situaties.

Watervisie 2021

De inzet van het provinciaal waterbeleid is om Noord-Holland nog mooier, bedrijviger en veiliger maken. Daarbij moet er een impuls uitgaan voor de leefomgevingskwaliteit en/of het vestigingsklimaat. Waterproblemen worden aangepakt wanneer er toch al gebiedsontwikkeling plaatsvindt. Voor Haarlemmermeer speelt met name het vinden van toekomstbestendige oplossingen voor de schoon- en zoetwaterproblematiek. Voor waterveiligheid wordt uitgegaan van: veilige dijken en duinen (laag 1 en ook de belangrijkste); een waterrobuuste ruimtelijke inrichting van overstromingsgevoelige gebieden (laag 2) en een op overstromingsrampen toegesneden calamiteitenorganisatie (laag 3). Deze meervoudige benadering van waterveiligheid wordt meerlaagsveiligheid genoemd.

Op de kaart Overstromingsrisico Noord-Holland zijn de overstromingsgevoelige gebieden indicatief aangegeven. De provincie maakt nog duidelijk welke gemeenten tot het overstromingsgevoelige gebied worden gerekend en in hun bestemmingsplannen duidelijk moeten maken hoe rekening wordt gehouden met het overstromingsrisico. Daarbij is uitgangspunt het “waterrobuust inrichten”: het zodanig inrichten van overstromingsgevoelig gebied dat bij een overstroming de kans op slachtoffers klein is en de economische schade beperkt blijft.

Er is nauwelijks overstromingsrisico vanuit de Noordzee, omdat deze kust voor het merendeel door brede duinen wordt beschermd.

Riolering en afkoppelen

Voor zover het bestemmingsplan nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt, is het van belang dat er met Rijnland afstemming plaatsvindt over het omgaan met afvalwater en hemelwater. Overeenkomstig het rijksbeleid gaat Rijnland uit van een voorkeursvolgorde voor de omgang met deze waterstromen. Deze houdt in dat allereerst geprobeerd moet worden het ontstaan van (verontreinigd) afvalwater te voorkomen, bijvoorbeeld door het toepassen van niet uitlopende bouwmaterialen en het vermijden van vervuilende activiteiten op straat zoals auto's wassen en chemische onkruidbestrijding. Vervolgens is het streven vuil water te scheiden van schoon water, bijvoorbeeld door het afkoppelen van hemelwaterafvoeren van gemengde rioolstelsels. De laatste stap in de voorkeursvolgorde is het zuiveren van het afvalwater. De doelmatigheid daarvan wordt vergroot door het scheiden van de schone en de vuile stromen.

De gemeente kan gebruik maken van deze voorkeursvolgorde bij de totstandkoming van het gemeentelijk rioleringsplan (GRP), waarin de uiteindelijke afweging wordt gemaakt en waarbij doelmatigheid van de oplossing centraal staat.

Waterbeheerplan 5 2016 -2021

Samen werken aan water staat centraal. Zodat nu en in de toekomst in dit unieke deel van Nederland onder zeeniveau gewoond, gewerkt en gerecreëerd. Water is een maatschappelijke opgave, en Rijnland wil samen met haar omgeving werken aan duurzaam en efficiënt waterbeheer tegen zo laag mogelijke maatschappelijke kosten. Die toekomst wordt mede bepaald door trends in klimaat en maatschappij en de noodzaak om op duurzame wijze met onze omgeving om te gaan. De verwachte toename van neerslag en droogte, bodemdaling, verzilting zeespiegelrijzing en de verdergaande verstedelijking, leggen een steeds grotere druk op het watersysteem.

De hoofdambitie is schoon water en droge voeten. Dit wordt bereikt door:

- Beschermen tegen overstromingen vanuit zee, de rivieren en het regionale watersysteem door een aanpak in drie lagen (meerlaagsveiligheid):

1. preventie
2. adviseren over het beperken van de gevolgen van overstromingen (gevolgbeperking).
3. voorbereiden op een calamiteit.

- Zorgen voor schoon en gezond water dat past bij de verschillende functies in een gebied.

- Optimaliseren van de verwerking van het afvalwater en hergebruiken van de grondstoffen uit afvalwater.

- Zorgen voor voldoende water : niet te veel en niet te weinig, passend bij het gebruik.

Keur Rijnland 2015

De Keur is een verordening van de waterbeheerder met wettelijke regels voor waterkeringen, watergangen en andere waterstaatwerken (o.a. bruggen, duikers, stuwen, sluizen en gemalen) en voor kwelgevoelige gebieden. Maar ook voor onttrekken en lozen van grondwater en het aanbrengen van verhard oppervlak. Het uitgangspunt van deze Keur is 'ja, tenzij': in beginsel zijn handelingen en/of werken in het watersysteem toegestaan, tenzij expliciet in deze Keur anders is bepaald. De Keur vermeldt expliciet welke handelingen vergunningplichtig zijn en welke aan algemene regels of aan de zorgplicht moeten voldoen. Wie bijvoorbeeld op een waterkering wil bouwen, moet een watervergunning aanvragen bij Rijnland (én een omgevingsvergunning bij de gemeente). In de Uitvoeringsregels die bij de Keur horen is dit nader uitgewerkt.

Waterstructuurvisie (Hoogheemraadschap van Rijnland)

In de Waterstructuurvisie Haarlemmermeerpolder heeft het hoogheemraadschap het waterbeleid (een klimaatbestendig en robuust watersysteem) verder geconcretiseerd. Het watersysteem wordt vormgegeven volgens principes: flexibele peilen, hogere peilen, lijn/vlakkormig ontwerp en optimalisatie van de inrichting. Hierbij worden de belangen van de bestaande en nieuwe gebruiksfuncties zoveel mogelijk ondersteund. De eerste drie principes zijn met name van toepassing bij gewijzigd gebruik.

Waterplan Haarlemmermeer 2015-2030

De Strategische Samenwerkingsagenda Haarlemmermeer-Rijnland (verder Waterplan) is een samenwerkingsdocument tussen de gemeente en het hoogheemraadschap. Het geeft de situatie en problemen weer van het hele watersysteem (oppervlaktewater, hemelwater, grondwater en afvalwater) in Haarlemmermeer. Het stelt doelen met betrekking tot de riolering, het oplossen van infrastructurele knelpunten en nemen van maatregelen.

Het Waterplan heeft onder andere als ambitie:

- het scheiden van vuil afvalwater en schoon regenwater;
- het tijdelijk bergen van water om extreme neerslag op te vangen;
- afvalwater als bron te gebruiken waaruit afvalstoffen en energie gewonnen kunnen worden. Haarlemmermeer past bijvoorbeeld innovatieve ontwikkelingen toe bij het inzamelen van afvalwater zoals riothermie, het winnen van warmte uit afvalwater.

In het Waterplan worden ook grondwatermaatregelen beschreven, omdat deze een belangrijke link hebben met de rest van het watersysteem, zoals oppervlaktewater en de ruimtelijke inrichting. Daarnaast is er in het verleden onvoldoende aandacht besteed aan grondwater, waardoor een inhaalslag nodig is om aan de zorgplicht te voldoen.

De maatregelen die genomen moeten worden om de doelstellingen voor het watersysteem te bereiken zijn verzameld in het uitvoeringsprogramma van het Waterplan. De financiering van deze maatregelen komt uit verschillende bronnen, waaronder het Gemeentelijk Rioleringsplan (GRP).

Gemeentelijk Rioleringsplan 2015-2019

De gemeente is op grond van de Wet milieubeheer verplicht periodiek een Gemeentelijk Rioleringsplan (GRP) vast te stellen om invulling te geven aan haar zorgplichten voor afvalwater, hemelwater en grondwater. Het GRP bevat rioleringsbeleid en een overzicht van alle aanwezige rioleringsvoorzieningen, inclusief de actuele toestand ervan en de te verwachten vervangingsperioden. Ook geeft het plan inzicht in de wijze waarop de riolering wordt beheerd, welke effecten er zijn voor het milieu en hoe het beheer wordt gefinancierd.

De gedachten vanuit de Structuurvisie Haarlemmermeer 2030, Proeftuin klimaatbestendige stad en het integraal Waterplan Haarlemmermeer 2015-2030 zijn ook van toepassing op het gemeentelijke riolerings- en grondwaterbeleid. De rode draad in het beleid is dat de gemeente streeft naar een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem. Het GRP geeft basis de planning van nieuwe aanleg, plannen om vuiluitworp te reduceren en plannen voor beheer en onderhoud voor de komende vijfjaar, met een doorkijk naar de verdere toekomst.

Bij nieuwbouw en verbouw is het gescheiden aanbieden van het afvalwater en het hemelwater het uitgangspunt. Voor nieuwbouwwijken en grotere reconstructiegebieden wordt uitgegaan van een zwaardere ontwerpnorm voor het rioolstelsel, waardoor zwaardere regenbuien minder snel overlast veroorzaken. Vanuit het Bestuursakkoord Water heeft de gemeente verdere invulling gegeven aan een verbetering van de samenwerking met omliggende gemeenten en met het Hoogheemraadschap van Rijnland.

4.1.2. Onderzoek

De legger van het Hoogheemraadschap Rijnland voor deze locatie is afgebeeld in figuur 4-1. Hieruit blijkt dat er twee watergangen langs het erf liggen. Langs de IJweg liggen duikers die de watergangen verbinden. Het plangebied valt buiten deze watergangen. Uit het bestuderen van andere kaartlagen en de vergunningencheck, blijkt dat de Haarlemmermeer een kwetsbaar kwelgebied is. Dit zijn gebieden waar handelingen kunnen leiden tot ongewenste toename van kwel of opbarsting van de boden.

Figuur 4-1 Uitsnede Legger Hoogheemraadschap Rijnland

Er zijn algemene regels van het Hoogheemraadschap van toepassing op deze locatie. Dan gaat het om de regels voor grond verzetten en voor de toename van verhard oppervlak.

Grondverzet

Voor het verzetten van grond in een kwelgevoelig gebied zijn algemene regels ingevoerd. In dit geval hebben wij hier mee te maken omdat er ten behoeve van de nieuwbouw moet worden gegraven. Er zal niet dieper dan 2,5 meter onder het maaiveld worden gegraven. Hiervoor is artikel 20.4 lid 5 van de algemene regels van toepassing. Hierin staat het volgende:

Artikel 5: Grondverzet in kwetsbare kwelgebieden

Grondverzet is toegestaan, wanneer:

- a. voorkomen wordt dat kwel en/of verzilting toeneemt;*
- b. in geval van een ontgraving:*
 - i. er bij elk ontgravingsniveau sprake is van een verticale stabiliteit van de ontgraving; het bepalen van het risico van opbarsten van de bodem gebeurt aan de hand van de NEN-6740; aan de hand van metingen moet de verticale stabiliteit op elk moment van de ontgraving aangetoond kunnen worden;*
 - ii. het direct aan het hoofd van de afdeling Vergunningverlening en Handhaving gemeld wordt, indien niet aan bovenstaande voldaan wordt.*

In dit geval wordt voldaan aan deze algemene regels door voorafgaand aan de bouwwerkzaamheden metingen uit te voeren aan de hand van NEN-6740.

Verhard oppervlak

Meer verhard oppervlak zorgt voor een versnelde afvoer van regenwater op het watersysteem. Daarnaast zorgt verharding ervoor dat water niet de bodem in kan zakken. Vooral bij zware regenbuien zorgt extra verharding voor een grotere belasting op het watersysteem.

In tabel 4-1 is weergegeven hoeveel bestaande verharding er op het erf is en hoeveel verharding er zal zijn in de eindfase. Dit betekent niet dat alle verharding in één keer gerealiseerd worden. Dit zal gefaseerd worden uitgevoerd. Bij gefaseerde uitvoering van projecten waarbij sprake is van verharding, zal Rijnland elk van de gefaseerde onderdelen beschouwen als onderdeel uitmakend van een groter samenhangend project. De totale omvang van het project bepaalt aan welke algemene regels moet worden voldaan.

Bestaande verharding	Oppervlakte in m2	Toekomstige verharding	Oppervlakte in m2
Erfverharding incl. sleufsilo's	4830	Erfverharding excl. sleufsilo's	5230
Stal A	990	Stal A	990
Bedrijfswoning	90	Bedrijfswoning	90
Stal B	405	Stal B	405
Stal C	510	Stal C	510
		Stal C nieuw bouw	150
		Stal D nieuw bouw	2485
		Stal D toekomst	859
		Vaste mestopslag	400
		Nieuwe sleufsilo's	2400
		Mestbassin	797
Totaal:	6825	Totaal:	14316
		Toename:	7491

Tabel 4-1 Berekening toename verharding op locatie IJweg 714

De algemene regels zijn neergelegd in artikel 11. In dit geval is er sprake van een toename van 7.491 m², dit is meer dan 500 m², daarom is beleidsregel 11.4 van toepassing op dit project. Op basis van deze regel is versnelde afvoer van water alleen toegestaan indien het bergend vermogen van het watersysteem wordt gecompenseerd.

Het is voor de ondernemer niet mogelijk om grond op te offeren voor waterberging omdat hij deze nodig heeft voor zijn ruwvoer, mestafzet en in verband met de Rijksregels op het gebied van grondgebondenheid. Het opofferen van grond betekent voor hem dat hij de uitbreiding niet kan realiseren zoals gepland en waarop zijn financiering en toekomst plannen zijn gebaseerd. Het verwerven van grond in de buurt is onmogelijk gezien de gronddruk en grondprijzen.

Er is daarom vooroverleg geweest tussen initiatiefnemer en vergunningverleners van het Hoogheemraadschap. Hierin is afgesproken dat er aangesloten kan worden bij alternatieve waterberging van Schiphol naast de Polderbaan. Hier wordt alternatieve waterberging gecombineerd met geluid reducerende maatregelen in de vorm van grondwallen. Bij vaststelling van het bestemmingsplan zal een overeenkomst worden overlegd waarin de alternatieve waterberging formeel is afgesproken.

Figuur 4-4-2 Locatie en doorsnede alternatieve waterberging

4.1.3. Conclusie

De belangen van het Hoogheemraadschap zijn beoordeeld en op basis hiervan is geconcludeerd dat er een compenserende waterberging moet worden aangelegd. Aangezien het niet mogelijk is om open water te realiseren ter plaatse van het plangebied, is in overleg met het Hoogheemraadschap aangesloten bij een project van Schiphol. Bij het vaststellen van het bestemmingsplan zal een overeenkomst tussen initiatiefnemer en Schiphol worden bijgesloten. Op basis van de voorgestelde compenserende maatregelen zal tevens een watervergunning aangevraagd worden bij het Hoogheemraadschap van Rijnland.

Het aspect water staat na het nemen van de beschreven maatregelen niet in de weg voor het realiseren van het planvoornemen. Deze waterparagraaf zal in het kader van de Watertoets worden beoordeeld door het Hoogheemraadschap. In bijlage 6 wordt de reactie opgenomen.

4.2. Bodem

4.2.1. Wet- en regelgeving

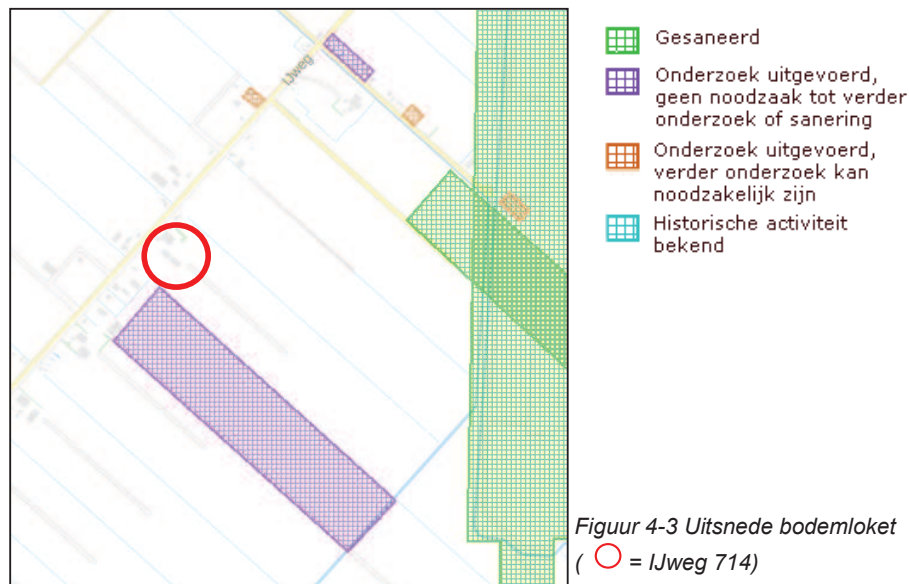
Het bodembeleid onderscheidt drie soorten grond en bodem met ieder hun eigen beleid en wet- en regelgeving:

- Sterk verontreinigde grond (boven interventiewaarden);
- Licht verontreinigde grond (boven streefwaarden, na 1 juli 2008 AW2000-waarden);
- Schone bodems (beneden streefwaarden, na 1 juli 2008 AW2000-waarden).

Voor alle typen grond speelt de Wet Bodembescherming, het Bouwstoffenbesluit (BsB) en de Vrijstellingsregeling grondverzet een rol. Indien gesaneerd moet worden, bestaan specifieke regels voor het bepalen van de terugsaneerwaarde en de milieuhygiënische kwaliteit van een aan te brengen leeflaag (zogenaamde bodemgebruikswaarden (BGW's). Bodemgebruikswaarden zijn een product van het functiegericht saneringsbeleid "Van Trechter naar Zeef". Sinds 2008 is het Besluit bodemkwaliteit van kracht. Dit besluit hanteert voor het toepassen van grond en bagger, een toets op de ontvangende bodem en aan de gebruiksfunctie. Tevens biedt het besluit meer mogelijkheden voor grondverzet.

4.2.2. Onderzoek

De bodem aan de IJweg 714 is volgens de bodemkaart (1:50.000) een kalkrijke poldervaaggrond (Mn12a). Oftewel klei op fijn zand. De grondwatertrap is VII. In onderstaande figuur 4-3, is te zien dat op het perceel nog geen bodemonderzoek is uitgevoerd. Er is ook geen historische activiteit bekend binnen het bodemloket. Wel is te zien dat het onderliggende perceel wel is onderzocht en dat hier geen verontreiniging is aangetroffen.

Figuur 4-3 Uitsnede bodemloket
(○ = IJweg 714)

In de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) is een lijst opgenomen met activiteiten die als bodembedreigend worden beschouwd. Zo worden bijvoorbeeld de opslag van dieselolie in een bovengrondse tank, de opslag van oliën in emballage, de opslag van ruwvoer en bijproducten (CCM) en de opslag van dierlijke meststoffen in een put/bassin op grond van de NRB als bodembedreigende activiteiten aangemerkt. In de omgevingsvergunning van het bedrijf worden gedragsregels en voorzieningen met het oog op de bescherming van de bodem voorgeschreven.

Op grond van artikel 8 van de Woningwet bevat de bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem. Deze voorschriften hebben uitsluitend betrekking op bouwwerken waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen aanwezig zullen zijn. Voor een stal is dit niet het geval. Het uitvoeren van een bodemonderzoek is voor de oprichting van een dergelijk bouwwerk dus niet relevant. Bovendien wordt de nieuwe stal gebouwd op grond die momenteel in gebruik is als landbouwgrond (grasland). In het verleden hebben er geen verdachte activiteiten plaatsgevonden. De bodem kan dan ook als onverdacht worden aangemerkt. Vanuit de milieutechnische situatie van de bodem worden er geen belemmeringen voorzien.

4.2.3. Conclusie

Aangezien de voorgenomen werkzaamheden het bouwen van een stal met bijbehorende voorzieningen zoals mestopslag en sleufsilo's zijn. Is er geen aanleiding tot het uitvoeren van bodemonderzoek ter plaatse. Op basis van voorgaande deskresearch is er ook geen reden om bodemverontreiniging te vermoeden.

4.3. Flora en fauna

4.3.1. Wet- en regelgeving

Vogel- en Habitatrichtlijn

De natuurbescherming is onderverdeeld in gebiedsbescherming en soortbescherming. De gebiedsbescherming vindt plaats via de Vogel- en Habitatrichtlijn, richtlijnen voor Natura 2000. Deze richtlijnen zijn uitgewerkt in nationale wetgeving en dus niet rechtstreeks van toepassing.

Natuurbeschermingswet

De Natuurbeschermingswet (1998) regelt de bescherming van gebieden die in het kader van de Vogel- en Habitatrichtlijn beschermd moeten worden. Alleen binnen die gebieden is de wet van toepassing, echter soorten die daarbinnen hun hoofdverblijf hebben maar ook tijdelijk buiten het gebied verblijven zijn elders ook beschermd. Binnen Haarlemmermeer is dit alleen het geval voor de meervleermuis, die hier jaagt boven Ringvaart en Hoofdvaart.

Flora- en Faunawet

De Flora- en Faunawet regelt de Europese Vogel- en Habitatrichtlijnen die voorzien in een bescherming van vogel-, planten- en diersoorten en hun leefomgeving. Deze wet heeft niet alleen als doel de zeldzame plant- en diersoorten, maar alle in het wild voorkomende soorten in stand te houden. De planten en dieren kunnen op drie manieren beschermd worden: de soort beschermen, de leefomgeving beschermen en schadelijke handelingen verbieden.

De Flora- en faunawet is een raamwet en werkt volgens het "nee-tenzij" principe. Alle flora en fauna is in beginsel beschermd. Bij algemene maatregel van bestuur worden beschermde planten- en diersoorten aangewezen. De wet geeft aan dat het verboden is beschermde inheemse planten te plukken, te verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te ontwortelen of op een andere manier van hun groeiplaats te verwijderen. Tevens is het verboden om de beschermde dieren te doden, te verwonden, te vangen, opzettelijk te verontrusten, nesten, hollen of andere voortplantings- of vaste rust of verblijfplaatsen te beschadigen, te vernielen, weg te nemen of te verstoren.

Provinciale structuurvisie en het provinciaal natuurbeheerplan

Deze geven de ligging aan van de ecologische verbindingen en natuurkerngebieden in Haarlemmermeer. En stelt daaraan beperkingen en regels, gericht op het optimaal functioneren van het Nationaal Natuur Netwerk (NNN). De locatie aan de IJweg 714 is niet gelegen in een ecologische verbindingszone of kerngebied.

4.3.2. Onderzoek

Natuurbeschermingswet 1998

Gezien de afstand tot omliggende Natura 2000 gebieden zoals Noordhollands Duinreservaat, Wormer- en Jisperveld & Kalverpolder en Kennemerland-Zuid is alleen stikstofdepositie gevaarlijk voor de instandhoudingsdoelstellingen van de gebieden. Voor de geplande bedrijfsomvang is daarom een melding gedaan in het kader van de Programmatische Aanpak Stikstof op 7 juli 2015. Zie onderstaand figuur voor de ligging van de gebieden ten opzichte van de locatie aan de IJweg 714.

De melding is ingediend voor 200 stuks melkvee en 140 stuks jongvee. Zie bijlage 2. De nieuwe ligboxenstal zal worden uitgevoerd met een emissiearmevloer, waardoor de ammoniakemissie wordt gereduceerd. Voor het overige deel is gebruik gemaakt van ontwikkelruimte in het kader van de PAS.

Figuur 4-4 Verbeelding stikstofdepositie in gewenste situatie in rekenprogramma Aeries, zie bijlage 2

Flora en faunawet

De polderecoloog van de gemeente dhr. H. Nijenhuis heeft bovenstaande stelling in de praktijk getoetst. Op 19 april 2016 is het bedrijf bezocht door de ecooloog. Hij heeft hierbij de volgende conclusie getrokken:

De nieuwbouw wordt gerealiseerd op wat nu reeds in gebruik is als grasland en als bestaand bedrijfscomplex (sleufsilo's). In het gebied komen veel konijnen en hazen voor. Op grond van de landschapsstructuur mag verder worden aangenomen dat kleine zoogdieren, zoals kleine marters, muizen en spitsmuizen vrij algemeen voorkomen. Het gaat hier echter om licht beschermde soorten waarvoor een vrijstelling geldt bij ruimtelijke ontwikkelingen. Ook van de zwaar beschermde vleermuizen komen naar verwachting alleen de algemene soorten laatvlieger en gewone dwergvleermuis voor, en mogelijk de ruige dwergvleermuis. Deze jagen langs de bomen langs de IJweg, en komen niet boven het open terrein voor. Het is daarom hoogst onwaarschijnlijk dat deze zwaar beschermde soorten, gezien de habitateisen, zullen worden verstoord of vernietigd door de geplande activiteiten. Het is niet onmogelijk dat de zwaar beschermde gewone dwergvleermuis een verblijfplaats heeft in de spouwmuur van het woonhuis. Het terrein biedt voldoende nest- en foerageergelegenheid voor diverse soorten vogels. Er worden geen bomen en struiken verwijderd. Aangezien er op het bedrijf sprake is van veel menselijke activiteiten zullen er in de nabije omgeving van de nieuwe bebouwing geen vogels broeden en/of verblijven in het veld. Bovendien zijn de agrarische bedrijfslocatie en de aangrenzende gras- en bouwlanden nog altijd intensief gebruikt. Eventueel aanwezige roofvogels hebben voldoende uitwijkmogelijkheden in de omgeving, zodat de jacht ongestoord doorgang kan vinden. Er zijn geen jaarrond beschermde nesten van roofvogels aanwezig. Gezien de aanwezige biotopen (beton, bemest grasland) kan worden aangenomen dat er geen aanwezigheid van beschermde plantensoorten is op de locatie. Er maken nu boerenzwaluwen gebruik van de bestaande gebouwen, en er wordt op gelet dat die vrij uitvliegmogelijkheden houden.

Mede op basis van de visuele waarnemingen zijn er geen verdere aanwijzingen dat binnen het plangebied beschermde flora of verblijfs-, rust- of voortplantingsplaatsen van beschermde dieren aanwezig zijn. Bij de realisering van het initiatief zijn geen schadelijke effecten op beschermde inheemse bedreigde soorten te verwachten, in het plangebied dan wel op hun duurzaam leefgebied. Geconcludeerd kan worden dat er niets wordt afgebroken of verbouwd, waardoor er geen gevolgen zullen zijn voor eventueel aanwezige mussen of zwaluwen. Een ontheffing is derhalve niet nodig.

4.3.3. Conclusie

In het kader van de Programmatistische aanpak stikstof is er ontwikkelruimte voor dit project toebedeeld. Er is daarnaast ook geen reden om significant negatieve gevolgen voor de flora en fauna te verwachten.

4.4. Cultuurhistorie en archeologie

4.4.1. Wet- en regelgeving

Nederland tekende in 1992 het Verdrag van Malta dat de omgang met het Europees archeologisch erfgoed regelt. Aanleiding voor dit verdrag was dat het Europese archeologische erfgoed in toenemende mate bedreigd werd. Niet alleen door natuurlijke processen of ondeskundig gebruik van het bodemarchief, maar ook door ontwikkelingen in de ruimtelijke ordening.

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg in werking getreden. Hiermee zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen: 'de veroorzaker betaalt'. Het archeologisch bodemarchief is de grootste bron voor de geschiedenis van Nederland. Het belangrijkste doel van de wet is het behoud van dit erfgoed in situ (ter plekke), omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden.

De Beleidsnota Cultureel Erfgoed Gemeente Haarlemmermeer gaat in een breed kader in op cultuurhistorie in de gemeente Haarlemmermeer. Het monumentenbeleid en het archeologiebeleid in algemene zin komt in deze nota aan bod. Binnen het gemeentelijk monumentenbeleid is een belangrijke taak weggelegd voor de monumentencommissie. De taak van de monumentencommissie is omschreven in de gemeentelijke monumentenverordening. In de Nota Ruimtelijk Beleid en Archeologie Haarlemmermeer wordt uiteengezet hoe de gemeente omgaat met de archeologische zorgplicht (bescherming van het bodemarchief) in ruimtelijke plannen en bij vergunningverlening.

4.4.2. Inventarisatie

Aardkundige monumenten en aardkundig waardevolle gebieden door de provincie aangewezen komen niet voor in Haarlemmermeer. In de gemeente Haarlemmermeer bevinden zich geen door het rijk, provincie of gemeente beschermde archeologische monumenten. Om de kwaliteit en de omvang van het bodemarchief inzichtelijk te maken en de archeologische belangenafweging in het ruimtelijk ordeningsproces zo werkbaar mogelijk te houden, is een Archeologische Beleidskaart Haarlemmermeer opgesteld. De beleidskaart is de onderlegger voor het opstellen en herzien van bestemmingsplannen en dient tevens als onderlegger voor de besluitvorming bij vergunningverlening. In figuur 4-5 is de Archeologische beleidskaart opgenomen. Hieruit blijkt dat de locatie ligt in een gebied met een geringe archeologische verwachtingswaarde.

Figuur 4-5 Archeologische beleidskaart gemeente Haarlemmermeer (○ = IJweg 714)

4.4.3. Conclusie

In het plangebied zijn geen aardkundige monumenten en waarden, archeologische monumenten en waarden aanwezig. Aangezien in het plan er minder dan 10.000 m² verharding bij komt is nader archeologisch onderzoek niet noodzakelijk op basis van het gemeentelijk beleid.

4.5. Geluid

4.5.1. Wet- en regelgeving

Wegverkeer

Aangezien er in dit geval geen geluidsgevoelig gebouw wordt opgericht, is wegverkeerslawaaai in dit kader niet relevant.

Industrielawaai

Op basis van artikel 40 van de Wet geluidhinder kunnen (delen van) industrieterreinen worden aangewezen als gezoneerd industrieterrein met een zonegrens. Dit betreft

industrieterreinen waarop zich gronden bevinden die zijn aangewezen voor mogelijke vestiging van zogenaamde "zware lawaaimakers" als genoemd in artikel 41 lid 3 van de Wet geluidhinder en artikel 2.1 lid 3 van het Besluit omgevingsrecht. Buiten de zonegrens mag de geluidbelasting vanwege het industrieterrein de waarde van 50 dB niet te boven gaan. De op 1 januari 2007 geldende ten hoogste toelaatbare geluidsbelastingen voor woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen en geluidsgevoelige terreinen – vastgelegd in eerder genomen besluiten – blijven gelden.

Luchtverkeerslawaaï

Op grond van artikel 8.30a van de Wet luchtvaart stelt de minister elk vijfde kalenderjaar een geluidsbelastingkaart vast. Die heeft betrekking op de geluidsbelasting (overdag (Lden) en 's nachts (Lnight)) veroorzaakt door de luchthaven op woningen en bij Algemene Maatregel van Bestuur aan te wijzen categorieën van andere geluidgevoelige gebouwen. Aangezien geen sprake is van een dergelijk geluidgevoelig gebouw laten we dit verder buiten beschouwing.

4.5.2. Onderzoek

Als gevolg van de nieuwbouw van de ligboxenstal wijzigt het aantal geluidsbronnen en verkeersbewegingen. Over het algemeen komen deze verder het land in te liggen en verder van de geluidsgevoelige functies zoals woningen aan de IJweg. Denk hierbij aan het verplaatsen van het melken vanuit de bestaande ligboxenstal naar de verder weg gelegen nieuwe ligboxenstal. Het verplaatsen van de kuilwerkzaamheden verder het achterland in. Er is daarom geen akoestisch onderzoek gedaan naar de geluidbelasting vanuit de inrichting. Bij het aanvragen van een omgevingsvergunning voor het onderdeel milieu zal desgewenst een akoestisch onderzoek worden uitgevoerd.

4.5.3. Conclusie

Aangezien de belangrijkste geluidsbronnen verder van de geluidsgevoelige functies aan de IJweg wordt verplaatst, is geen nader akoestisch onderzoek noodzakelijk.

4.6. Lucht

4.6.1. Wet- en regelgeving

Wet luchtkwaliteit

De belangrijkste wet- en regelgeving voor luchtkwaliteit is vastgelegd in de Wet luchtkwaliteit. De hoofdlijnen van deze wet zijn te vinden in hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer. De luchtregelgeving is uitgewerkt in een aantal AMvB's en Ministeriele Regelingen.

Wet Milieubeheer

In bijlage II van de Wet milieubeheer zijn voor de volgende stoffen grenswaarden voor de concentratie in de buitenlucht opgenomen: stikstofdioxide (NO₂), fijn stof (PM₁₀), benzeen (C₆H₆), zwaveldioxide (SO₂), lood (Pb), koolmonoxide (CO). Uit metingen van het Landelijk Meetnet Luchtkwaliteit en berekeningen van het Milieu en Natuur Planbureau blijkt dat aan de grenswaarden voor benzeen, zwaveldioxide, lood en koolmonoxide al geruime tijd in (nagenoeg) geheel Nederland wordt voldaan. In de Nederlandse situatie leveren alleen de concentraties stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀) problemen op in relatie tot de wettelijke normen.

De wijze waarop het aspect luchtkwaliteit in acht genomen dient te worden bij planvorming is geregeld in artikel 5.16 en 5.16a van de Wet milieubeheer. Op basis van deze wetgeving kunnen ruimtelijk-economische initiatieven worden uitgevoerd als aan één of meer van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- Grenswaarden uit bijlage II van de Wet milieubeheer worden niet overschreden, of
- Per saldo verbetert de luchtkwaliteit of blijft tenminste gelijk, of
- Het initiatief draagt niet in betekenende mate bij aan de luchtkwaliteit (aan concentratie PM₁₀ en NO₂)¹, of
- Het initiatief is opgenomen in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL)².

¹ De AMvB 'Niet In Betekenende Mate bijdragen' legt vast, wanneer een project niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. Een project is NIBM, als aannemelijk is dat het project een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. De 3%-grens wordt gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van stikstofdioxide (NO₂) of fijn stof (PM₁₀). Dit komt overeen met 1,2 µg/m³ voor zowel stikstofdioxide als fijn stof. Voor dergelijke projecten hoeft geen luchtkwaliteitonderzoek te worden uitgevoerd. Ook is toetsing aan normen niet nodig.

² Sinds 1 augustus 2009 is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) van kracht. Met het NSL is in 2005 gestart omdat Nederland niet tijdig aan de grenswaarden voor de luchtkwaliteit kon voldoen. Nederland heeft een plan gemaakt waaruit duidelijk wordt hoe de grenswaarden wel worden bereikt. In het NSL zijn allerlei grote projecten opgenomen die men wil uitvoeren samen met maatregelen die worden uitgevoerd om de concentratiebijdrages van deze grote projecten te compenseren. De concentratiebijdrage van NIBM-projecten wordt tevens gecompenseerd door deze maatregelen. Voor de projecten die in het NSL zijn opgenomen, hoeft geen luchtkwaliteitonderzoek te worden uitgevoerd. Ook is toetsing aan de normen niet nodig.

4.6.2. Onderzoek

De achtergrondconcentratie van fijn stof in de omgeving van het bedrijf was in 2013 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (MNP, 2012). Volgens de wettelijke normen mag deze concentratie maximaal 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ bedragen. De fijn stofemissie van de dieren neemt in de toekomstige situatie toe met 19,12kg/jr. naar 28,92 kg/jr. De fijn stofverspreiding wordt berekend met het verspreidingsmodel ISL3a. In bijlage 3 zijn de resultaten van de fijn stofberekening opgenomen. Onderstaande tabel 4-2 geeft de uitkomsten van het onderzoek weer:

Te beschermen object Naam:	RD X Coord. [m]	RD Y Coord. [m]	Concentratie [microgram/m3]	Overschrijding [dagen]
Ijweg 710	107 725	483 079	20.76	8.4
Ijweg 825	107 697	483 119	20.74	8.4
Ijweg 835	107 629	483 044	20.74	8.5
Ijweg 839	107 590	483 009	20.74	8.5
Ijweg 726	107 618	482 945	20.59	8.2

Tabel 4-2 Uitkomsten fijn stof onderzoek

Uit bovenstaande tabel blijkt dat de wettelijke norm van 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ niet overschreden wordt. Ook de drempelwaarde (35 dagen) voor het gemiddeld aantal overschrijdingen van de grenswaarde van 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ voor 24-uurgemiddelden over 5 jaar wordt niet overschreden. Met betrekking tot de emissies naar de lucht zou de Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR) van toepassing kunnen zijn op dit bedrijf. Echter valt het bedrijf onder de werkingssfeer van het activiteitenbesluit (type B). Hierin staan regelingen, met betrekking tot de emissie van ondermeer ammoniak, fijn stof en geur, welke boven de eisen van de NeR uit gaan. De NeR is niet van toepassing op het bedrijf.

4.6.3. Conclusie

De uitbreiding van de veestapel betekent een toename van de fijn stof emissie vanaf het bedrijf. De achtergrondconcentratie fijn stof in de gewenste situatie is ruim binnen de wettelijke normen zo blijkt uit de uitgevoerde berekeningen. Het goede leefklimaat van omwonenden op het gebied van fijn stof blijft ook na het realiseren van het plan gewaarborgd.

4.7. Externe veiligheid

4.7.1. Wet- en regelgeving

Externe veiligheid heeft betrekking op de veiligheid voor de omgeving van een inrichting met gevaarlijke stoffen en/of transport van gevaarlijke stoffen. Elk nieuw ruimtelijk plan moet volgens de Wet ruimtelijke ordening getoetst worden aan de normen voor plaatsgebonden risico en groepsrisico.

In het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichtingen, zoals deze op dit moment luiden (REVI II) zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen vastgelegd. Denk hierbij aan risico's van onder andere tankstations met LPG, gevaarlijke stoffen (PGS-15)-opslagplaatsen en ammoniakkoelinstallaties

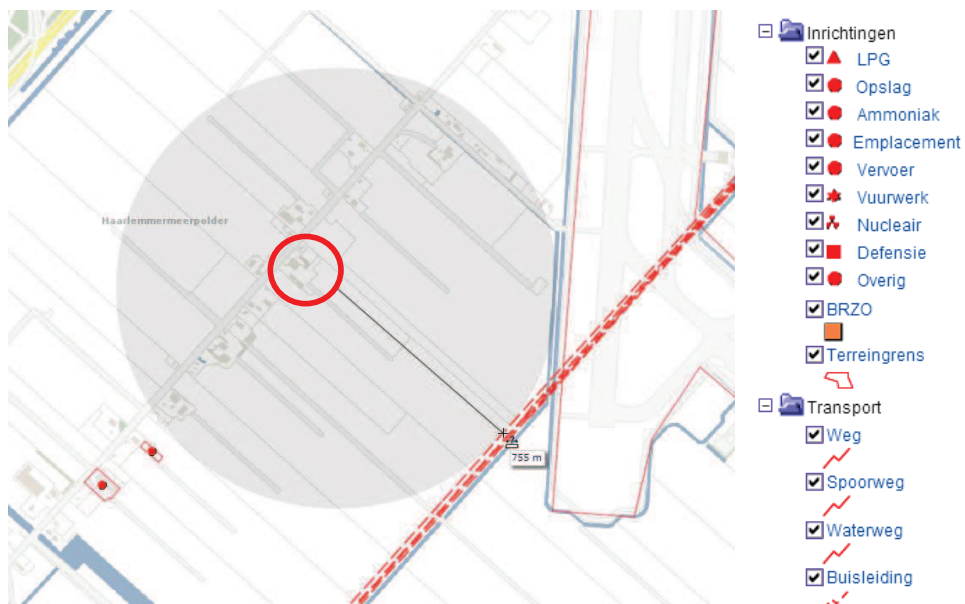
De normstelling voor het vervoer van gevaarlijke stoffen (voor zowel weg, spoor als water) is gebaseerd op de Nota Risico Normering Vervoer Gevaarlijke Stoffen (RNVGS) (2006). De nota heeft geen wettelijk bindende werking maar is niet vrijblijvend. Een voorstel voor een wettelijke regeling voor vervoer van gevaarlijke stoffen is in voorbereiding.

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) in werking getreden. Dit besluit is gebaseerd op de Wet milieubeheer en de Wet ruimtelijke ordening. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. De normstelling is in lijn met het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi).

4.7.2. Onderzoek

Het externe veiligheidsbeleid in Nederland is gericht op het verminderen en beheersen van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij om de risico's die verbonden zijn aan opslag, vervoer en gebruik van gevaarlijke stoffen. Op het bedrijf wordt 3000 liter dieselolie opgeslagen. Dit is ook het geval in de huidige situatie. Eventuele opslagvoorzieningen voor (diesel)olie moeten voldoen aan de eisen zoals gesteld in de PGS 30. Ter bestrijding van een beginnende brand zijn brandblusmiddelen aanwezig. Verder worden op het bedrijf geen gevaarlijke stoffen opgeslagen.

De Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI) heeft tot doel risico's te beperken die gerelateerd zijn aan externe veiligheid. Het BEVI legt grenswaarden vast die moeten worden toegepast bij het verlenen van vergunningen in relatie tot ruimtelijke ordening. Het Besluit bevat normen voor de toetsing of een risicovolle activiteit op een bepaalde plek mag plaatsvinden. Maar het Besluit bepaalt ook wat in de directe omgeving mag worden gebouwd. Daarnaast regelt het Besluit dat overheden moeten motiveren welk risico zij in de omgeving van risicovolle inrichtingen accepteren. Zoals blijkt uit figuur 4-6 zijn er vanuit de omgeving een aantal risico's, waar eventueel rekening mee gehouden dient te worden.

Figuur 4-6 Uitsnede riscocountourkaart.nl (○ = IJweg 714)

Het gaat in deze om de luchthaven Schiphol en in het bijzonder de Polderbaan ten oosten van de locatie en brandstofleidingen ten zuidoosten van de locatie. Beide liggen op 750 meter afstand van de locatie. Hier kunnen dingen mislopen waardoor de gevaarlijke lading kan ontbranden of exploderen of waardoor er bijvoorbeeld giftige gassen ontsnappen via een lek of breuk. Bij risicovolle transporten kan gedacht worden aan transport van aardgas, maar ook aan olie, benzine, kerosine, chemische producten en industriële gassen. Deze stoffen kunnen giftig, licht ontvlambaar, of brandbaar zijn. Er liggen geen wegen of watergangen in de nabijheid waarover 'vervoergevaarlijke stoffen' mogen worden vervoerd. Dit vormt dan ook geen bezwaar voor onderhavig initiatief. Aangezien de luchthaven als de buisleidingen op voldoende afstand van de bedrijfslocatie ligt, hoeft met dit risico geen rekening gehouden te worden.

4.7.3. Conclusie

Gezien de afstand van het plangebied tot omliggende risicogebieden ongeveer 750 meter is, kan worden voldaan aan de normen voor plaatsgebonden risico en groepsrisico. Externe veiligheid staat niet in de weg voor het realiseren van dit plan.

4.8. Geur

Het algemene uitgangspunt van het Nederlandse geurbeleid is het voorkomen van nieuwe hinder. Als er geen hinder is, hoeven er geen maatregelen getroffen te worden. De mate van hinder die nog acceptabel is moet worden vastgesteld door het bevoegde bestuursorgaan t.a.v. de Wet milieubeheer.

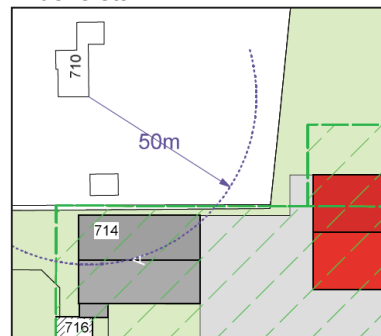
4.8.1. Onderzoek

De geuremissie van een veehouderij moet worden beoordeeld op grond van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv). Deze wet is op 1 januari 2007 in werking getreden. Met de Wgv geldt nu voor heel Nederland één toetsingskader voor geur, veroorzaakt door dierenverblijven van veehouderijen in het kader van vergunningverlening op grond van de Wet milieubeheer. In de Wgv staan standaard (landelijke) normen voor de geurbelasting, die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een woning). De hoogte van de standaard (landelijke) norm hangt af van het gebied. Bij dit wijzigingsplan moet rekening worden gehouden met deze norm, omdat een overschrijding van deze norm inhoudt dat in beginsel geen goed woon- en leefklimaat is gewaarborgd.

Voor dieren met emissiefactor geldt dat de belasting van geurgevoelige objecten binnen wettelijk vastgestelde normen moet blijven. Voor dieren zonder emissiefactor geldt een vaste afstand. Melkkoeien en jongvee zijn dieren zonder geuremissiefactor. De afstand tussen een emissiepunt van een dierenverblijf en de buitenzijde van een geurgevoelig object dient minimaal 100 meter binnen de bebouwde kom en 50 meter buiten de bebouwde kom te bedragen. Bovendien dient de afstand tussen de buitenzijde van een dierenverblijf en de buitenzijde van een geurgevoelig object minimaal 50 meter binnen de bebouwde kom en 25 meter buiten de bebouwde kom te bedragen. Het bedrijf ligt buiten de bebouwde kom.

Voor dieren waarvoor geen geurnormen zijn vastgesteld, gelden op basis van de Wet geurhinder veehouderij vaste afstanden. In de wet is bepaald dat er tenminste 50 meter afstand moet zijn tussen een geurgevoelig object en de veehouderij. Wel is het toegestaan om dieren te blijven houden in stal A als de afstand niet kleiner wordt en het aantal dieren niet toe neemt. In dit geval wordt het woon- en leefklimaat van de bewoners op nr. 710 verbeterd doordat het aantal dieren niet toeneemt. Bovendien worden er alleen nog droogstaande koeien en jongvee gehouden in deze stal.

Om een goed woon- en leefklimaat te blijven garanderen op de woning nr. 710 is het gewenst om een grotere afstand aan te houden dan 50 meter tussen de nieuwe ligboxenstal en de woning. Niet alleen in verband met het woon- en leefklimaat op het gebied van geur maar ook gezien geluid, fijn stof en ammoniak. Dit is voor de ondernemer ook een belangrijke reden voor de positionering van de nieuwe ligboxenstal op deze plek. Zie figuur 4-7 voor de afstand tot het meest nabijgelegen geurgevoelige object.

Figuur 4-7 Geurcirkel vanaf het meest nabijgelegen geurgevoelige object

4.8.2. Conclusie

Er kan worden voldaan aan de wettelijke afstandsnormen die gelden om geurhinder bij melkvee te voorkomen. Daarnaast worden andere factoren die geurhinder veroorzaken zoals mestopslag en ruwvoeropslag verplaatst op grotere afstand van de geurgevoelige objecten aan de IJweg. Geconcludeerd mag worden dat het woon- en leefklimaat van omwonenden op het gebied van geur door de geplande uitbreiding wordt verbeterd.

4.9. Licht

In de wetgeving is geen strikte duidelijke normering aanwezig. Er is wel beleid/toetsingskader met betrekking tot lichthinder. Het beleid ten aanzien van licht is opgenomen in:

- Nota ruimte; ruimte voor ontwikkeling, deel 4;
- Natuur voor mensen, mensen voor natuur; nota natuur, bos en landschap in de 21e eeuw;
- Meerjarenprogramma vitaal platteland (mjp).

Marktpartijen, provincies, gemeenten en de minister van I&M maken afspraken in het kader van de taskforce verlichting.

De kern van het beleid ten aanzien van licht is dat donkerte hoort tot een van de kernkwaliteiten van het landschap onder het kopje belevingskwaliteit. Het rijksbeleid is gericht op het in beeld brengen, realiseren en veiligstellen van de gewenste leefomgevingkwaliteit door het terugdringen van verstoring door activiteiten op het platteland (geluid, licht, stank). Ook worden het gebruik van energiezuinige (straat)verlichting bij gemeenten en provincies bevordert met behoud van kwaliteit en (verkeers)veiligheid.

4.9.1. Onderzoek

De gemeente Haarlemmermeer heeft verder binnen het plangebied geen gebieden aangewezen waar de duisternis en het donkere landschap beschermd zou moeten worden. Ruimtelijke consequenties in de zin van verstoring van het landschap zijn niet aan de orde binnen het plangebied. De omgeving van het plangebied is met Schiphol en de aanwezige snelwegen 's nachts al sterk verlicht. Gezien het consoliderende karakter van het bestemmingplan worden er geen extra ontwikkelingen mogelijk gemaakt die lichtuitstraling toevoegen. Lichtuitstraling richting de lucht is overigens ook niet wenselijk gezien de nabijheid van Schiphol.

In dit geval wordt in de bedrijfssituatie aangesloten bij het natuurlijke dag en nachtritme van koeien. Een optimaal ritme voor een koe is 16 uur licht en 8 uur donker. Dit ritme zal worden toegepast in de stal, er zal beperkt verlichting worden gebruikt tussen 22.00 uur en 6.00 uur. Hierdoor vindt geen lichtuitsraling plaats naar de lucht die van negatieve invloed zou kunnen zijn voor Schiphol.

4.9.2. Conclusie

Voor dit wijzigingsplan hoeft geen verder onderzoek gedaan te worden naar lichthinder. Geconcludeerd wordt dat lichthinder geen belemmering vormt voor dit wijzigingsplan.

4.10. Milieuzonerings

Bij het opstellen van een ruimtelijk plan dient de invloed van bestaande (of nieuw te vestigen) bedrijvigheid op de leefomgeving afgewogen te worden. Door middel van milieuzonering dient een ruimtelijke scheiding te worden aangebracht tussen milieubelastende functies (zoals bedrijven) en milieugevoelige functies (zoals wonen). De VNG-brochure Bedrijven en Milieuzonering (2009) geeft richtlijnen voor de in acht te nemen afstanden. Deze afstanden worden gemeten tussen de grens van de bestemming die bedrijven/milieubelastende activiteiten toestaat en de uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het ruimtelijk plan mogelijk is.

4.10.1. Onderzoek

Hoe gevoelig een gebied is voor milieubelastende activiteiten is mede afhankelijk van het omgevingstype. De richtafstanden van de lijst gelden ten opzichte van het omgevingstype “rustige woonwijk” dan wel “gemengd gebied”. In dit geval is sprake van een rustige ligging in het buitengebied met weinig verstoring. Uitgegaan kan worden van het omgevingstype “rustige woonwijk”. Volgens de VNG-lijst valt het bedrijf van de aanvrager onder de omschrijving “Fokken en houden van rundvee”, waarvoor de volgende richtafstanden gelden:

- voor het aspect ‘geurhinder’ => 100 meter,
- voor het aspect ‘stofhinder’ => 30 meter,
- voor het aspect ‘geluidhinder’ => 30 meter,
- voor het aspect ‘gevaar’ => 0 meter.

In de directe omgeving van het bedrijf zijn meerdere burgerwoningen aanwezig, onder andere de woning aan de IJweg 710. Deze woning ligt op 32 meter vanaf de grens van het bouwperceel en op 69 meter vanaf de beoogde stal. Voor het aspect geurhinder geldt 100 meter afstand ten opzichte van een geurgevoelig object binnen de bebouwde kom. Aangezien het in deze gaat om een ontwikkeling buiten de bebouwde moet een minimale afstand van 50 meter tussen het geurgevoelige object en de stal worden aangehouden. Hieraan voldoet dit plan.

4.10.2. Conclusie

De ontwikkeling voorziet enkel in een gebouwde voorziening welke op grotere afstand komt te liggen van de betreffende woningen dan de huidige gebouwen. Ten opzichte van de huidige situatie heeft de ontwikkeling dus geen negatieve invloed. Vanuit de milieuzonering bestaan dan ook geen belemmeringen voor dit plan. Voorts stelt dit wijzigingsplan geen nieuwe gevoelige functies voor. Vanuit de milieuzonering bestaan dan ook geen belemmeringen voor de ontwikkelingen die in dit wijzigingsplan worden voorgesteld.

4.11. Luchtvaartverkeer

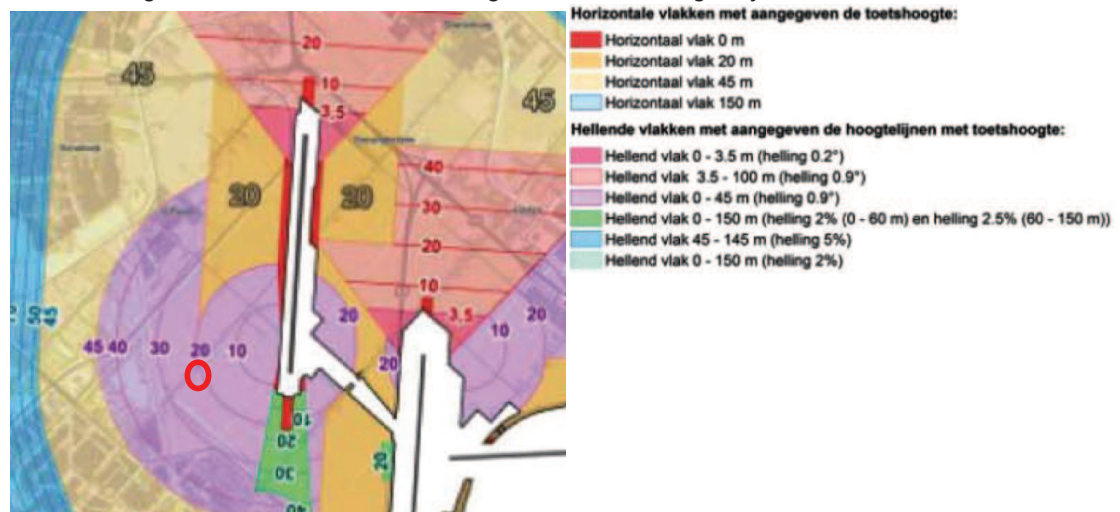
4.11.1. Wet- en regelgeving

Het Luchthavenindelingbesluit (LIB) bevat ruimtelijke maatregelen op rijksniveau die verband houden met de luchthaven Schiphol. Het Luchthavenverkeerbesluit is gericht op de beheersing van de belasting van het milieu door het luchthavenluchtverkeer. Tezamen vormen deze besluiten een uitwerking van het hoofdstuk 8 van de Wet luchtvaart.

4.11.2. Inventarisatie

Het LIB legt het beperkingengebied en het luchthavengebied vast. Indien het plangebied gelegen is binnen het beperkingengebied gelden beperkingen met het oog op veiligheid en milieu. Er zal overleg moeten plaatsvinden met de VROM-inspectie, de inspectie Verkeer en Water en de Luchtverkeersleiding Nederland. Het gaat daarbij om afwegingen die moeten worden gemaakt met betrekking tot hoogtebeperkingen, beperkingen bij het toelaten van functies (bestemmingen), het voorkomen van geluidhinder en het voorkomen van het aantrekken van vogels.

Op de locatie IJweg 714 is de gebiedsaanduiding 'luchtvaartverkeerszone – lib' van toepassing. Hier gelden beperkingen tot de mogelijke bouwhoogten. In dit gebied zijn bouwhoogten beperkt tot 20 meter. Hier kan eenvoudig aan worden voldaan, de nok van de nieuwe ligboxenstal zal naar verwachting 10-12 meter hoogte zijn.

Figuur 4-8 Uitsnede kaart luchtvaartverkeerszone (○ = IJweg 714)

4.11.3. Conclusie

In het plangebied komen geen situaties voor die strijdig zijn met het Luchthavenindelingbesluit, dan wel vallen onder het overgangsrecht en/of persoonsgebonden gedoogrecht. De aanwezige functies en nieuwe bebouwing leveren geen belemmeringen op voor de veiligheid van en rond de luchthaven Schiphol.

4.12. Milieueffectrapportage

Milieueffectrapportage is geregeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer (Wm) en in het Besluit m.e.r. De Wm is een kaderwet waarin de uitgangspunten van het milieubeleid staan beschreven. In het Besluit m.e.r. staat wanneer een m.e.r. moet worden toegepast. Het besluit bevat bijlagen waaronder de C- en D-lijst. Door middel van deze lijsten kan bij het opstellen van een ruimtelijk plan worden beoordeeld of het plan een ontwikkeling omvat die een m.e.r.-(beoordelings)plicht kent. Overigens moet daarnaast worden gezien of een ruimtelijke ontwikkeling aanzienlijk milieueffecten kan hebben, waarbij naast de drempelwaarden ook de omstandigheden ter plaatse worden betrokken. Dit in verband met het arrest van het Hof van Justitie van de EU van 15 oktober 2009 (C-225/08).

Bij een m.e.r.-plicht dient een milieueffectrapportage gemaakt te worden en bij een m.e.r.-beoordelingsplicht dient een afweging te worden gemaakt door het bevoegd gezag of een m.e.r. opgestart zal worden.

4.12.3. Onderzoek

Onderhavige ontwikkeling betreft een wijziging en oprichting voor in totaal 200 stuks melk- en kalfkoeien ouder dan 2 jaar en 140 stuks jongvee. Dit is niet meer dan de aantallen zoals genoemd in onderdeel D.14 van de bijlage, behorende bij het Besluit milieueffectrapportage. Daarom is voor de bedrijfsaanpassing geen milieueffectrapportage-beoordeling (m.e.r.-beoordeling) verplicht.

Er zijn ook geen andere lokale omstandigheden die aanleiding geven om een m.e.r.-beoordeling uit te voeren. De reden hiervoor is dat het gebied in intensief landbouwkundig gebruik is en dichtbij de Polderbaan van Schiphol ligt.

4.12.4. Conclusie

Aangezien kolom 2 uit categorie D14 van bijlage 1 bij het Besluit Milieueffectrapportage niet wordt overschreden is er geen aanleiding een m.e.r.-beoordeling uit te voeren.

5

UITVOERBAARHEID

5.1. Financiële uitvoerbaarheid

De Wet ruimtelijke ordening stelt verplicht dat de gemeenteraad tegelijk met de vaststelling van een bestemmingsplan een exploitatieplan vaststelt voor kostenverhaal in het geval het bestemmingsplan nieuwe, bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bouwplannen mogelijk maakt. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om de bouw van één of meer woningen, de bouw van één of meer andere hoofdgebouwen of de uitbreiding of verbouwing van gebouwen. In de wet is aangegeven welke kosten verhaald kunnen worden. Het vaststellen van een exploitatieplan is niet nodig indien het kostenverhaal anderszins verzekerd is, bijvoorbeeld door gronduitgifte of een anterieure overeenkomst.

In dit geval is tussen gemeente en initiatiefnemer een anterieure overeenkomst afgesloten.

5.2. Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De maatschappelijke uitvoerbaarheid van een bestemmingsplan wordt getoetst aan het vooroverleg met de reguliere overlegpartners en een zienswijzenperiode voor reacties van bewoners en andere belanghebbenden. Het gemeentebestuur hecht veel waarde aan een breed gedragen en haalbaar bestemmingsplan. Bij het vooroverleg met de reguliere overlegpartners wordt daarom ook de dorps- en wijkraden van het plangebied betrokken. De reacties uit zowel het vooroverleg als de zienswijzenperiode zullen voorzien van een beantwoording verwerkt worden in het bestemmingsplan.

5.2.1. Toetsing voorwaarden om mee te werken aan wijziging bestemmingsplan

In deze subparagraaf zullen de voorwaarden worden besproken die de gemeenteraad heeft gesteld in artikel 3.6.2 om mee te kunnen werken aan wijziging van het moederplan: bestemmingsplan 'Buitengebied Noord'. Dit artikel luidt als volgt:

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd dit plan te wijzigen voor het vergroten van het bouwvlak tot maximaal 2 ha, met inachtneming van de volgende bepalingen:

- a) *de vergroting is noodzakelijk voor de ontwikkeling van een volwaardig agrarisch bedrijf;*

In situatieschets Si-1 in bijlage 1 is een schets opgenomen van het geplande bedrijfsgebouw. Het is een modern bedrijfsgebouw, waar op een arbeidsvriendelijke manier een gemiddeld koppel melkkoeien kan worden gehouden. De totale bedrijfsomvang is gericht op een omvang van 200 stuks melkvee en 140 stuks jongvee, deze omvang is naar verwachting noodzakelijk voor een familiebedrijf in 2020.

Het bedrijf heeft de beschikking over circa 58,38 hectare cultuurgrond (eigendom en pacht), waarvan circa 23 hectare rondom het bedrijf is gelegen. Ruim voldoende voor de beoogde bedrijfsomvang. Dit betekent dat weidegang kan plaatsvinden en dat diverse

transporten over de openbare weg worden voorkomen. Bovendien kunnen de grasgewassen binnen de eigen onderneming als ruwvoer dienen. Op deze manier blijft het een grondgebonden agrarisch bedrijf, dat bijdraagt aan het beheer en in stand houden van het open landschap. De grondgebonden landbouw vervult zo een blijvende rol in het duurzaam beheer en behoud van het open agrarisch cultuurlandschap en de daarmee verweven natuurwaarden. Een bestaand agrarisch bedrijf dient daarvoor echter wel goede bestaansperspectieven te behouden, dit stelt u als gemeente ook in uw beleid (structuurvisie en bestemmingsplan).

Op korte termijn is er behoefte aan een nieuwe ligboxenstal. De maatvoering van de ligboxen in de bestaande stal is namelijk niet meer afgestemd op de hedendaagse melkkoe. Daarnaast heeft de stal onvoldoende inhoud om te voldoen aan de ventilatie-eisen van tegenwoordig. Beide aspecten zijn van belang voor het welzijn van melkkoeien. Om die reden willen de ondernemers investeren in nieuwe huisvesting voor melkkoeien die voldoet aan de welzijnseisen van deze tijd. De maatvoering van de nieuwe stal is ruim. Voor 'koeverkeer' zijn ruime paden beschikbaar in de stal. Om te liggen en te herkauwen krijgt de melkkoe ruimte tot haar beschikking in de ligbox. Een ruim opgezette stal zorgt er tevens voor dat de dieren minder stress ervaren. Indien een koe zich lekker voelt, zonder stress, zal zij optimaal presteren.

Uitbreiding van het aantal melkkoeien is eveneens noodzakelijk om een bedrijfseconomisch gezond bedrijf over te houden. De wens van ons is het ontwikkelen van een duurzaam bedrijf, wat aansluit op de behoeften van het heden en dat het vermogen heeft om voor toekomstige generaties in behoeften te voorzien. In 2015 is de melkquotering verdwenen en moet de bedrijfsomvang toenemen om de liquiditeitspositie op peil te houden. De Nederlandse melkveehouderij ontwikkelt zich sinds de liberalisering van het landbouwbeleid. De bedrijven hebben gemiddeld 87 koeien in 2013. Dankzij de toegenomen schaalgrootte van de melkveehouderij blijft de daling van het bedrijfsresultaat beperkt. Daar staat tegenover dat het aantal bedrijven sterk is gedaald en naar verwachting zal blijven dalen. Het aantal bedrijven met melkkoeien neemt sinds 2000 met gemiddeld 3,5% per jaar af. In 2013 waren er nog circa 18.600 bedrijven (LEI, 2015). De vrijkomende productieruimte wordt op nationaal niveau opgevuld door grotere en gespecialiseerde bedrijven. Het aantal grotere bedrijven neemt dan toe. Deze bedrijven moeten maatregelen nemen om hun concurrentiepositie te behouden of te verbeteren. Om deze concurrentiestrijd aan te gaan, is investeren in kwaliteit (welzijn, hygiëne en diergezondheid) en kwantiteit (aantal dieren) noodzakelijk. Door een toename van de hoeveelheid geproduceerde melk per koe en een toename van de melkproductie per bedrijf kunnen (vooral grotere) bedrijven blijven bestaan. Deze bedrijven kunnen een kostprijs realiseren die dicht bij de opbrengstprijs ligt.

Gezien deze trend streeft de familie Könst een volwaardig agrarisch bedrijf te ontwikkelen met een productiecapaciteit welke is afgestemd op de schaalvergroting in de melkveehouderij. De gewenste omvang van het bedrijf is een reële optie, mede gezien de trend van de afgelopen jaren. Met een dergelijke uitbreiding wordt de inkomenszekerheid vergroot: enerzijds door de toename van het aantal dieren, anderzijds door een duurzame en maatschappelijk gewenste productie.

- b) *de levensvatbaarheid van het agrarisch bedrijf is aangetoond door middel van een bedrijfsplan;*

Er is een bedrijfsplan opgesteld door de landbouwkundige specialisten en adviseurs van Agra-Matic B.V. Dit bedrijfsplan is opgenomen in bijlage 5. Daarnaast heeft er ter plaatste overleg en een bedrijfsbezoek plaatsgevonden met de Agrarische Adviescommissie. De commissie heeft advies uitgebracht. Dit advies is opgenomen in bijlage 7. De kern van het advies luidt als volgt:

Het betreft hier een bedrijf van voldoende omvang. Met de aanwezige veestapel en de duurzaam beschikbare bedrijfsoppervlakte, voldoet het bedrijf qua omvang zondermeer aan de criteria van een volwaardig agrarisch bedrijf. Gezien de leeftijd van de ondernemer en zijn betrokkenheid bij het bedrijf alsmede het beschikbaar zijn van een beoogd bedrijfsopvolger, is hier sprake van een levensvatbaar en volwaardig agrarisch bedrijf met redelijkerwijs voldoende continuïteit.

Onze commissie stelt vast dat sprake is van overbezetting in de huidige ligboxenstal en dat de bedrijfsvoering door het houden van vee op drie locaties bewerkelijk is. Beide omstandigheden kunnen opgeheven worden door de bouw van een nieuwe ligboxenstal. Om dit te kunnen realiseren is vergroting van het bouwvlak noodzakelijk. Hiermee acht onze commissie het plan noodzakelijk voor de bedrijfsvoering.

De situering van de stal is naar onze mening het meest logisch, aangezien deze niet dicht achter de bestaande stal gebouwd kan worden door de geurcirkel en de erfafscheiding met de burenen. Alternatief is het bouwen van de stal aan de andere kant van de werktuigen schuren, hierdoor hoeven de sleufsilo's niet verplaatst te worden. De heer Könst gaf echter aan dat de gemeente geen voorstander is van dit plan, omwille van de doorkijk vanaf de weg richting het landschap. Bij situering van de stal achter de bestaande stal wordt het nieuw te vormen bouwvlak nauwelijks breder en voornamelijk langer. Deze situatie heeft de voorkeur van de gemeente.

Door de geplande reservering van ruimte voor de toekomstige verlenging van de nieuwe ligboxenstal, de extra benodigde voeropslag voor 200 koeien en bijbehorend jongvee, het mestbassin en de open ruimte in het bouwblok voor de werktuigenbergingen in het bedrijfsontwikkelingsplan van Agra-Matic (tekening Si-01 d.d. 20 november 2015), komt het bouwblok wel aan een oppervlakte van 2 hectare.

De ervaring leert onze commissie echter dat voor het houden van 200 koeien en 140 stuks jongvee een bouwvlak van 2 hectare niet op voorhand noodzakelijk is. Zeker voor het houden van ruim 150 koeien en jongvee is deze 2 hectare niet noodzakelijk te noemen, (de stal is dan namelijk korter, er is dan een sleufsilo minder nodig en wellicht is dan het mestbassin ook niet persé noodzakelijk). Wanneer het gaat om de eerste uitbreiding tot 150 koeien zou uw college derhalve kunnen volstaan met het strak om deze uitbreiding trekken van de grenzen van het daarvoor benodigde grotere bouwvlak.

Uitgaande van een doorgroei van de veestapel van 150 naar 200 koeien en bijbehorend jongvee op langere termijn, is onze commissie van mening dat genoemd bedrijfsontwikkelingsplan op reële wijze de toekomstige levensvatbaarheid van het bedrijf van aanvrager onderbouwt. Vanuit de visie van de ondernemer kan in dat geval een bouwvlak van 2 hectare voor dit bedrijf wel als noodzakelijk worden beschouwd. Het is echter aan uw college om te bepalen of u deze toekomstige ontwikkeling nu al mogelijk wilt maken.

Conclusie / advies

Gelet op het vorenstaande is uitbreiding van het bouwvlak noodzakelijk voor de voorgenomen uitbreiding naar 150 stuks melkkoeien met bijbehorend jongvee. Of uw college tegelijkertijd de uitbreiding van het bouwvlak mogelijk wil maken tot 2 hectare om een verder in de toekomst gelegen uitbreiding van de veestapel tot 200 stuks melkkoeien met bijhorend jongvee mogelijk te maken, is aan u om te bepalen.

In dit geval gaat het om een uitbreiding naar direct 200 stuks melkvee met 140 stuks bijbehorend jongvee en is een bouwvlak van 2 hectare noodzakelijk. Hiervoor is bijvoorbeeld reeds een Melding in het kader van de Natuurbeschermingswet geaccepteerd.

c) de vergroting vindt plaats aansluitend aan het bestaande bouwvlak;

De vergroting vindt plaats aan de oostzijde van het bouwvlak, oftewel aan de achterkant van het bestaande bouwvlak. Dit is aansluitend aan het bestaande bouwvlak.

d) er zijn geen milieu hygiënische belemmeringen;

In hoofdstuk 4 zijn de omgevingsaspecten onderzocht. Hieruit blijkt dat er geen milieu hygiënische belemmeringen zijn te verwachten op de gebieden van geur, geluid, fijn stof en ammoniak. Het woon- en leefklimaat van omwonenden is zorgvuldig betrokken in deze besluitvorming en uit onderzoek volgt dat dit niet heeft te leiden door dit wijzigingsplan.

e) er is sprake van een zorgvuldige landschappelijke inpassing;

Op basis van het gemeentelijke beeldkwaliteitsplan is een landschappelijk inpassingsplan opgesteld zoals bijgevoegd in bijlage 4.

5.2.2. Resultaten wettelijk vooroverleg

Een voorontwerp bestemmingsplan wordt in het kader van het wettelijk verplichte vooroverleg ex artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening voorgelegd aan de rijksoverheid, de provincie en het waterschap. Niet in alle gevallen is het echter nodig een voorontwerp bestemmingsplan voor te leggen aan provincie en rijk. Alleen als er rijks- of provinciale belangen in het geding zijn is vooroverleg nodig.

In het geval van bestemmingsplan Nieuw-Vennep Getsewoud is het voorontwerp bestemmingsplan voorgelegd aan het rijk in verband met de bescherming, instandhouding en verdere ontwikkeling van de Ecologische Hoofdstructuur. De provincie Noord-Holland is geraadpleegd in verband met de ligging van het plangebied binnen de zone luchtvaartlawaaï.

Concreet zijn de volgende instanties verzocht uiterlijk (datum) op het plan te reageren:

1. Provincie Noord-Holland, Directie Subsidies Handhaving en Vergunningen, Postbus 3007, 2001 DA Haarlem;
2. Hoogheemraadschap Rijnland, Afdeling Plantoetsing en Vergunningverlening, Postbus 156, 2300 AD Leiden;

5.2.3. Resultaten inspraak op voorontwerp bestemmingsplan

Tegen het wijzigingsplan is één zienswijze binnengekomen van de eigenaar van de naastgelegen woning. Betrokkene vreest uitzichtvermindering en toename van geluid, geur en fijnstof. Deze zienswijze heeft niet geleid tot aanpassing van het plan.

6 JURIDISCHE ASPECTEN

6.1. Opzet regels en verbeelding

De regels en de verbeelding vormen samen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. De toelichting is niet juridisch bindend, maar kan wel gebruikt worden als nadere uitleg bij de regels.

Op de bij het bestemmingsplan behorende verbeelding zijn alle noodzakelijke gegevens ingetekend. Er wordt onderscheid gemaakt in (dubbel)bestemmingen en aanduidingen. De bestemmingen zijn de belangrijkste elementen. De op de verbeelding opgenomen bestemmingen zijn in overeenstemming met de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP2008). Door deze standaarden wordt de kleur en de codering van de bestemmingen bepaald. De bestemmingen zijn op het renvooi weergegeven in alfabetische volgorde. Elke op de verbeelding weergegeven bestemming is gekoppeld aan een bestemmingsregel in de regels. De regels laten vervolgens bij elke bestemming zien op welke wijze de gronden binnen de desbetreffende bestemming gebruikt en bebouwing mogen worden. Daarbij wordt onder meer verwezen naar aanduidingen op de verbeelding. Aanduidingen in samenhang met de regels, geven duidelijkheid over datgene wat binnen een bestemmingsvlak al dan niet is toegestaan.

De regels zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken:

- De 'Inleidende regels', bestaande uit een begrippenlijst en regels met betrekking tot de 'wijze van meten';
- De 'Bestemmingsregels', die in dit bestemmingsplan te onderscheiden zijn in regels voor 'gewone', rechtstreekse bestemmingen en dubbelbestemmingen;
- De 'Algemene regels' die in principe betrekking hebben op alle bestemmingen die in het plangebied voorkomen;
- De 'Overgangs- en slotregels' die bestaan uit het overgangsrecht (voor bestaande bouwwerken en bestaand gebruik dat van het bestemmingsplan afwijkt) en de naam waaronder het bestemmingsplan moet worden aangehaald.

6.2. regels

De regels in het wijzigingsplan zijn integraal overgenomen uit het moederplan 'Buitengebied Noord'. Voor de toelichting op de regels verwijzen wij naar de toelichting bij dit bestemmingsplan. Er zijn geen plan specifieke regels opgenomen.

6.3. Handhaafbaarheid

Ten aanzien van de handhaafbaarheid wordt verwezen naar de paragraaf hierover in het moederplan.